

frittfall

AKTUELT

- 4 Himmel og hav på Jarlsberg
- 10 Med Æra i behold
- 14 Bail out med Ekerhovd
- 18 Vårens vakreste eventyr
- 20 I tandem over Nadderud stadion
- 22 Turbinfly – og litt om Lista boogie
- 24 Elevene fra søtti- og åttitallet
- 26 Første hopp på 60 år
- 28 Arizona Challenge
- 30 Down under – Skysisters
- 34 Norsk Fallskjermhistorie
- 38 Vindtunneler – Orlando og Paris
- 42 Hvordan fortsette med hopping?

KONKURRANSER/LAG

- 44 Norgescup og Europacup i CP
- 50 Team Valkyrie

FRA SENTRALT HOLD

- 52 Formann, fagsjef, SU og annet forbundsstoff

SETT & HØRT

- 56 Down'n'dirty
- 58 Klubbnytt fra Tønsberg FSK
- 60 Fallskjermhoppere på tur – på Veko!

Forsidebildet:

ERIK LEA

Exit fra LN-BGB over Jarlsberg i mai.

Materiellfrist

Materiellfrist for Frittfall #3/2005 **1. august**

Utsendelse planlagt primo september, avhengig av stoffmengde

Send stoff, ideer eller spørsmål til quitila@online.no

MORGENSTUNDER TULLIG RUNN

KITT **REDAKTØR**

Noen ganger skulle jeg ønske jeg jobbet i redaksjonen i en stor avis eller TV kanal. Et helt team skulle jobbe døgnet rundt for å ta imot bilder, video og snappy tekster, for så å publisere til hele verden før du fikk tid til å si fallskjermhopping. Så jeg kunne formidle stemningen der og da – akkurat hva jeg opplevde bak mitt kamera, i prat med *den* utøveren, idet jeg går lav på en formasjon eller med en øl i hånden når solen står i vest. Websiden skulle være oppdatert fra minutt til minutt med den feteste grafikken og de beste bildegalleriene. Bloggen skulle være full av innlegg. Mellom boogier og turer skulle jeg skrive dybdeintervjuer og kritiske artikler...

Akkurat som NRK har jobbet med Veko. Sender hver dag, fra alle grener. De beste bildene – levert rett i fanget, eller tatt selv. Kul grafikk. Intervjuer og artikler på eter og web. Der det skjer, når det skjer. Og for evig og alltid dokumentert og tilgjengelig på nett. For en dekning! Jeg blir nesten like rusa av den som å være midt oppi det selv. Kaja og Voss – dere må være stolte!

Nå skal jeg ha ut et Frittfall to dager etter at Veko er avsluttet. Litt ensomt er det her fem om morgenen, når skrivekløen har forsvunnet i korrekturlesing på saker som er gamle for mange uker siden, vossingene sover, fotografene ikke er tilgjengelige og annonsene ikke innfinner seg i tide. Alt er publisert, sett og lest før. Det er nokså fjernt fra en støyende, pulserende redaksjon, vanligvis drevet av tjæresort kaffe, titralac og rullings på denne tiden av døgnet.

Det er sikkert underbevisstheten min som igjen prøver å få meg til å sende avskjed som redaktør. Ikke i ville helvete! Illusjonen av å være journalist og fotograf når det står på, kicket når jeg får solgt inn en annonse til (yess, fire ekstra sider finansiert), siling av bilder, Marianne som lager gull av gråstein på rekordtid med layouten. Jeg gleder meg å kjenne lukten av trykksverte når bladet kommer fra binderiet til uken. Da kan jeg bruke en ny måned på å tenke på hva Frittfall kunne vært om jeg var journalist, eller fotograf, eller hadde en redaksjon. Og penger. Og tid. Jeg får hva jeg fortjener. Dere også – gratulerer!

redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - quitila@online.no

• redaksjonsmedarb.: Tore Nagel - torenag@online.no • Layout: 2punkt, Marianne Holen - marianne@2punkt.no • Trykk: PDC Tangen

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermseksjonen/Norges Luftsportforbund.

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO

Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

HIMMEL OG HAV '05

ETTER EN MEGET VELLYKKET BOOGIE I 2004
SATTE VI I GANG IGJEN I ÅR, DENNE GANGEN
UTVIDET TIL Å VARE OVER EN UKE.

ERIK MOHOLDT MATHISEN **TEKST**
ERIK LEA **FOTO**

Vi startet med uoffisielt NM i Speedstar lørdag 11. juni med tre påmeldte lag. Ankomsten til feltet var variert, men "Skybaikers" markerte seg best her med formasjonskjøring med motorsyssel. Denne treningen viste seg verdifull da dette laget stakk av gårde med seieren. På andre plass kom "Renes" tett fulgt av Veteranene.

Det yngler i klubben for tiden. Vår kjære formann ble pappa for første gang fredag 17. juni om kvelden, ca to uker etter planlagt dato. Han ønsket derfor litt hjelp til å arrangere årets boogie, men har fulgt godt med i fremdriften i planleggingen. Vi er derfor mange som føler at vi har vært deltagende i denne fødselen, jeg har selv utnevnt meg til "filleonkel". Men når det gjelder

medlemmene i Tønsberg FSK, er vi så heldig at vi ikke bare har en filleonkel, men en ordentlig. Espen Askeladden vil fremstå som blek i forhold til hva denne onkelen klarer i skaffe tilveie av utstyr. Når jeg kan nevne detaljer som stallebord, kan man selv forstå hva som er skaffet før dette. Vi har til og med fått skryt av en av våre dyktige pakkere om hvor fine fasiliteter vi nå har fått på feltet. Og følgende hilsen fra "Gøran Pøran" fra Bodø er klippet fra vår gjestebok:

*"Hei alle sammen!
Steike (søren klype:) før en bra
boogie! Tusen takk for gromme
hopp, bra organisering, bra video, go
mat! Jeg kommer gjerne tilbake til
Sør-Norges triveligste hoppfelt:)
Hoppes på Himmel & Hav 2006!"*

Staben har nedlagt et enormt arbeid i forkant av boogien, og etter tilbakemeldinger fra våre gjester, har dette gitt resultater ifbm selve gjennomføringen.

Til tross for enkelte dager med dårlig vær, ble det gjennomført i underkant av 1100 hopp. Vi var så heldige at vi fikk leie det nye flyet til Fallskjermklubben Cirrus Göteborg. Etter langt arbeid med godkjenningen fra norske myndigheter, kunne PAC 750 XL lande i Norge for første gang. Det ser ut til at det å få alle formaliteter i orden med tanke på fly ikke skal være klart før rett i forkant av boggie-start. Så når Carl Erik ringte meg to dager før start og fortalte at dette ennå ikke var klart tok jeg dette med ro. Det ordner seg sikkert tenkte jeg, og det gjorde det.

På 1100 hopp har vi ikke registrert en eneste hendelse, ikke hørt om et skrubbsår engang. Når det gjelder videorommet, hadde vi først i tankene om det var en liten terrorhandling. Hvitt pulver er i så måte vanlig når det gjelder terrorisme,

da henholdsvis sendt i konvolutt. Når et helt rom derimot blir fylt med hvitt pulver, kan man jo undre seg hva det er? En uheldig sønn av stevneleder forsøkte å benytte brannslukningsapparatet som stol. Ikke særlig smart, spesielt når apparatet manglet sikkerhetssplint. Fikk i alle fall en god anledning til å få vasket videorommet.

Ellers markerte vi oss litt ved å foreta vannlanding utenfor brygga i Tønsberg, landing på Slottsfjellet og innhopp på Ringshaug, Tønsbergs mest populære strand. De to førstnevnte ble fore tatt fra Dakota, utført av Pål Martin Vagle (vann) og Per Webjørn Lie. Resten av hopperne i Dacotaen landet på Jarlsberg. (Kan for øvrig nevne at andre som har lyst til å logge et hopp fra Dakota kan få mulighet for det. Følg med på vår hjemmeside). Ellers landet vi som oftest på Jarlsberg med unntak av ett løft med utelanding. Og når man skal ha utelanding så skal det gjøres skikkelig. Jeg var selv på dette løftet, og under separasjonen la jeg merke til vann. Det er

CYPRES 2 CYPRES 2

The worlds best AAD service crew.

The CYPRES 2 service

- only every 4 years
- includes comprehensive factory maintenance
- includes all updates (hardware and software)
- includes preventative measures
- includes battery good for 4 years
- price remains the same as for CYPRES 1 - but battery for free

**Proven 2-stop strategy
for 12 year races.**

www.cypres.cc

ikke vann rundt Jarlsberg Flyplass. Da jeg og en til landet inne på verkstedsområdet på Kaldnes, møtte jeg noen karer med hjelm. De hadde akkurat ringt ette flere folk, hvorpå jeg sa at vi fra Manpower kommer på minuttet. Men uten adgangskort måtte vi pent forlate området. Fikk ikke betalt for oppvisningen engang.

Carl Erik Tuv og Pål Bergan har nok en gang hjulpet oss med organiseringen. Det var umiddelbart positivt svar fra dem da de ble forespurt tidlig i vinter om de kunne tenke seg å være med å organisere storsekvens også i år. Riktignok måtte Pål sende en vikar på torsdagen. Og hvilken vikar er det en på dette nivået sender når han selv er opptatt med noe annet? Jo da, man sender jo da selvfølgelig Lise Aune. Tusen takk til dere alle tre. Vi er veldig glade og stolte av å ha deres støtte.

Man kan ikke arrangere en boogie uten sosialt samvær. Vi hadde grillkvelder og samlinger på vår samarbeidende restaurant Himmel og Hav på brygga. Her viste Erik Lea dagens video og vi koste oss med drikke og mat til studentpris. Sverre kjørte oss til og fra feltet, og etter å ha kjørt undertegnede samt HV ungdom til Nijmegen i Holland en rekke ganger hadde han god erfaring med punktlighet på tid. Fallskjermhoppere stiller vel i en egen klasse her. Tålmodighet er en dyd.

Som stevneleder vil jeg få si tusen takk til alle i klubben, samt familie og venner som har stilt opp. Spesielt kioskdirften har vært drevet av både koner og barn med en fantastisk innsats.

Men jeg vil også takke alle tilreisende for at dere har stilt opp. At dere som var her i fjor kom igjen i år, tar vi som et tegn på at dere trives her. Vi håper at årets boogie ikke endret dette synet og at dere kommer tilbake også neste år, uken før Veko. Dere er alle hjertelig velkomne.

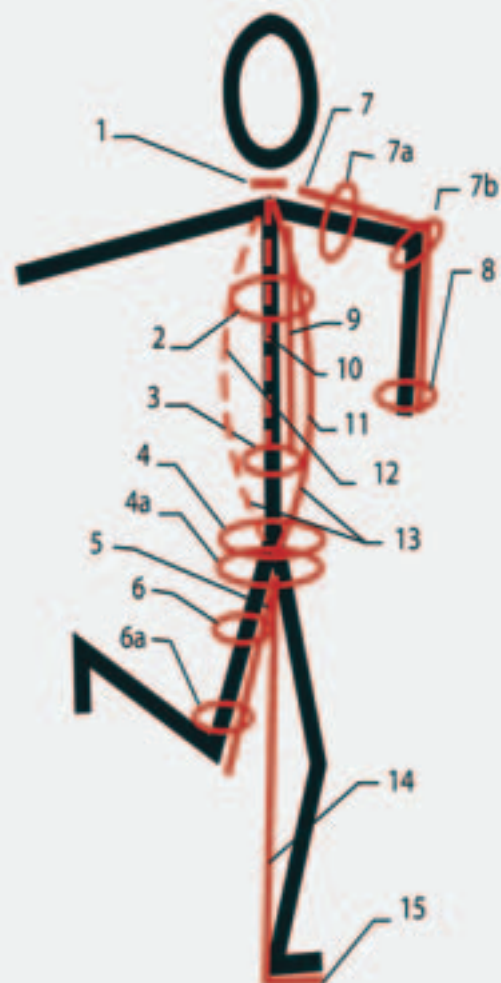
Årets Himmel og Hav er avsluttet. Men hoppfeltet på Jarlsberg er i drift. Det er også andre ting som skjer her i år, så følg med.

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt hofte (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeb blå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magenta (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongeb blå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeb blå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

SKYDESIGN COLLECTION • LUNDEVEIEN 20 • 2435 BRASKEREIDFOSS
 MOB: 90 78 73 70 • TLF/FAX: 62 42 33 10
 URL: WWW.SDCOLLECTION.NO • E-POST: BESTILL@SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS	PRIS		PRIS
☐ slick suit		☐ pynte- og forsterkningsbånd	135,-
☐ nylonfront	2.050,-	☐ slider holder	60,-
☐ bomullsfront	2.050,-	☐ dobbel nylonfront (lyse farger)	280,-
☐ bomulldress	2.170,-	☐ løs varmhals "smekke"	265,-
☐ lett type boogieutgave	2.170,-		
☐ kameradress		FARGER	
☐ big wing	2.150,-	front: _____	
☐ small wing	2.030,-	ben: _____	
☐ freestyle dress	2.210,-	rumpe: _____	
☐ blyvest (3 kg. m/ekstra lommer)	720,-	spandex sider: _____	
☐ varmetight (polartech powerstretch)	720,-	spandex rygg: _____	
		spandex skritt: _____	
EKSTRAUTSTYR		arm ytters: _____ ☐ bomull ☐ spandex	
☐ forsterket kne	95,-	forsterkningsbånd: _____	
☐ polstret kne (med varmestoff)	160,-	grep/vinge: _____	
☐ lag grep (ben grep)	205,-		
☐ dobbel armgrep	110,-		
☐ booties (standard)	440,-		
☐ stringbooties (standard)	560,-		
☐ stringbooties (med regulering)	670,-		

Prisene er inklusive moms.

☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto)	☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)
☐ VISA	kortnummer: _____ Utløpsdato: _____
☐ Euro/Mastercard	kortnummer: _____ Utløpsdato: _____
Navn: _____	
Adresse: _____	
Postnummer: _____ Poststed/sted: _____	
Telefon: _____ Mobil: _____	

MAIL BESTILLING TIL:

bestill@sdcollection.no

THOMAS BECKE **TEKST**
GEIR TRØNNES, PÅL ARVEI,
LEIF ARNE SPIDSBERG **FOTO**

Fulldriftsgruppen, som hadde sitt første møte samme dag som fjorårets sesong ble erklært avsluttet, hadde i løpet av vinteren snekret sammen tidenes mest spekkede aktivitetsplan. Vintermørke og dertil hørende depresjoner ble snudd til et maraton i ide-dugnad (nå skal vi være de første til å innrømme at ikke alle ideene er sugd av eget bryst). Godt er det forøvrig at ikke alle ideer som ble lagt frem kom med i årets terminliste... Men nytt av året er for eksempel utelandinger (innhopp på mer eller mindre eksotiske steder i de "Renske Skoger" – og med vinterens iherdige nedslakting av den norske ulvestamme* anses denne aktivitet som tryggere enn noen gang tidligere) med servering av mat og drikke, oksygenhopping og ABC-arrangementene med et faglig tilbud til A- og ferske B-sert innehavere.

Med en gjennomarbeidet, og tidvis heseblesende, aktivitetsplan for sesongen 2005, nytt kjøkken, ny Weber gassgrill, utkastet TV (slutj på sælkolonjen, ja!), ny vedovn i peisestua og en automat som gir kontinuerlig tilgang til sportsdrikke, samt

en godt motivert stab var det duket for årets sesongåpning på Æra: Åpningshelg med Nagel-grøt, masse folk og god stemning. (Nagel har også i år montert tilbake sine grønne fingre og utvidet sin "Garden of Eden", med større hage og to bed utenfor vognen). Alt så svært så lovende ut. Men det var en ikke helt uvesentlig ting som var glemt; vær-gudene! Om det er fordi de ikke ble invitert til "kick off og dugnads-helg" eller sesongåpningen vites ikke. Men ett eller annet er det, for de kastet sin vrede over oss og har besørget en usedvanelig våt og kald mai. Selv tilbud om stearinlys-middag på hvit duk med årets fulldriftssjef har vært til lite hjelp – snarere tvert imot... Ny strategi er under utarbeidelse.

Årets første utelanding ble en stor suksess med myrlanding i svært så trolske omgivelser! Potensialet for våte føtter utløste en relativ grad av initiativ og oppfinnsomhet. Ikke all utøvelse fikk like god uttelling, som for eksempel Kiwi-poser tapet utenpå skoene (og Håvard ble faktisk overrasket over at de tok inn vann etter landing ...). For andre var grusveien et noe tørrere alternativ. Men våte føtter var fort glemt – i alle fall for oss som ikke landet i myra, eller ikke hoppet i det hele tatt. Kjøa var varm, maten klar, ølen kald, utenfor

TERMINLISTA SOM BLE FREMLAGT ÅRETS ÆRA-STAB UNDER "KICK OFF OG DUGNADSHELG" 15-17. APRIL I ÅR AVDEKKET ET AMBISIØST PROGRAM FOR OFSK OG FULLDRIFTEN AV RIKSSENTERET.

MED ÆRA I

brant bålet og alle fikk transport tilbake. Og Mikjel – som forøvrig er fritidsklubbansvarlig av året – skal ha skryt på trykk for sin innsats.

Så kom månedens store happening: Oksygenhopping. Men det sto ingen ting i verken bruksanvisning eller instruks om at det skulle komme så mange hoppere (120 deltok på utsjekk)! Litt på sengen tatt ble vi nok der, og ikke alle fikk innfridd alle sine forventninger. Men det ble hoppet til sammen 191 oksygenhopp og det ble en god fest. Det frister til gjentakelse. Det er mer oksygen på flaskene...

Den nå etter hvert så tradisjonsrike 17. mai frokosten hadde god oppslutning også i år. Sjøkket etter å våknet til 10 cm nysnø den 16. mai var nok glemt da 43 nystemte fallskjermhoppere deltok i flaggheising og sang nasjonalsangen. Maten var, som alltid, svært god og i rikt monn. Det ble også hoppet et lite 17. mai tog.

I den påfølgende helgen avholdt veteranene demoskole. Her ble det gitt innsikt i mange års erfaring med en lang liste med "do's 'n' don'ts". Med foredragsholdere som hadde dobbelt så mange demo-hopp som flere av tilhørerne hadde vanlige hopp var det duket for mange gode tips og historier (det kan være lurt å

montere flagget riktig vei. Det kan være lurt å legge loddet oppå flagget, og ikke i bunnen av flaggbagen. Det kan være lurt å montere varmrøyk på stativ og time brennetiden. Å lande kilometervis fra planlagt sted gir liten uttelling – dog gode historier, osv, osv, osv). Det hele ble avsluttet med video fra demo-hopping i Holmenkollen (husk at vindforholdene kan endre seg fra prøvehoppingen uken i forveien...).

Demoskolen ble avholdt parallellt med norgeshistoriens største 13-kurs: 17 deltakere! Kursantene bidro også til norgeshistoriens trolig høyeste strykporsent på teoriprøven: 15 av 17 må avlegge ny prøve, og det var etter at en av kandidatene "diskuterte" seg over på riktig side av stryk-streken... Været bidro dessverre til at det ikke ble noe særlig fart på utsjekkshoppingen. Gjennom de påfølgende helger var likevel flere av kandidatene kommet godt igang med det også, og flere fikk sine første linehopp – og tro at fantasien og kreativiteten er stor blant enkelte AFF-utdannede kandidater for å slippe å hoppe line (det blir nok litt for hard core). Andre fikk "flash back" til sin egen elevperiode etter å ha gått av i 3500 ft, og likevel lande etter at flyet sto trygt parkert på bakken etter å ha levert hoppere

fra 12500 ft (noen har wingloading å jobbe med...).

Årets første ABC-helg ble avholdt 27.-29. mai. I alt 15 hoppere med A- og B-sert ble organisert og fikk muligheten til å hoppe med dyktige og erfarne FS og FF hoppere. Det ble gjort mange utsjekkshopp samt en del to og tre manns FS-formasjoner. Noen litt rustne B-sert hoppere så også sitt snitt til å få brushet litt på vinterstive kunnskaper og ferdigheter. Av hensyn til veteranenes historiske aften (omtalt i egen artikkel) ble det denne gangen ikke gjennomført pakke-, utstys- og sikkerhetsseminar. Etter tilbakemeldingene å dømme var ABC-helgen en ubetinget suksess, og alle fikk hoppet så mye de orket eller ønsket. Petter Phan Stensrud, Derek Borough og Jan Stenmo gjorde en utmerket jobb med utsjekks- og instruksjonshopp.

Så kom tiden for FS-skole. Landslagets Tore og Øyvind Buer og Ole Petter Hjellev – assistert av rekruttenes Ellen "Elgejeger" Burchart og Karin Therese Nanset – sto klare til å organisere og instruere. Men dessverre, de tidligere nevnte værgudene sørget igjen for usedvanelig mye værholding. Men det ble hoppet i alle små og mindre små hull i skydekket, så noen

PÅLFOTO

BEHOLD!

** Som en anonym tilhenger av ulvejakta – la oss kalle henne Ellen fra Koppang – uttalte: "Ulven spiser elg, og vi jakter på elg, så det er bare rett og rimelig at vi skyter ulven så den ikke spiser opp all elgen vi skal jakte på".*

PÅLFOTO

LEIF ARNEFOTO

hopp ble det allikevel. Om været var trist og grått så sørget Roockie-Ellen for å live opp i alle fall den første dagen. På en overdosert cocktail av c-vitaminer og kaffe var det duket for mye god underholdning. Høydepunktet var vel ransforsøket av kiosken hvor Ellen flankert av Karin skulle forsøke å true til seg ett eller annet (sikkert sjokolade). Neste gang anbefaler vi i det minste å ikke bruke egne hjelmer, sånn av hensyn til gjenkjenneligheten osv... Og til alle dere andre som går med planer om å lage sykdomsforebyggende cocktails; ta en liten prat med Ole Petter først.

Lagsatsingen fortsetter på Æra i år også: Kiosken med Linn Ludvigsen, Pål og Jens Arvei og Derek Broughton (og nei: Derek har ikke begynt å jobbe i kiosken, så vi får fortsatt skinke på både baguette og toast, og kjøtt til middag) har fektet med sparekniven i hele vinter for å få råd til coach og store mengder FS-hopping. En sentralt plassert kilde (kodenavn "Paul" fra Nederland og coach) skal ha det til at de har hatt en svært så bratt progresjon. Kristine Willadsen, Bjørg Elin Moen, Hilde Rossing og Michael Reiertsen har også lagt seg i treningsselen og gjort en del laghopp allerede. Og som om det ikke skulle vær nok: det har dukket opp to FF-lag: Liss Mari Solveig Kvæl, Ronny "Grandis" Johnsen hopper innimellom valpe-vakter og pakking sammen med Håvard "dokk får gjør ka' dokk vilj, menj æ hoppe" Flaar. På grunn av de allerede nevnte værgudene blir det ikke mye pakking, men desto mer tid til dulling med ulldotten av en forster-valp ved navn Sierra. Derek Broughton, Petter Phan og Leif Arne Spidsberg (i år med kort hår) hopper visstnok med ambisjoner, også!

Det som har vært spesielt gledelig denne sesongstarten er at mange av de som startet på kurs i fjor har dukket

opp igjen i år! I løpet av mai har 20 av de som i fjor startet på kurs i OFSK vært innom manifest. Fjorårselever fra andre klubber som så langt hadde lagt turen til Æra teller 18. Vi setter stor pris på tilslag av nye, engasjerte og ivrige hoppere og forventer at dette tallet stiger utover sommeren.

På tross av magert hoppvær ble det i mai allikevel gjennomført 3803 hopp på Æra, og det ble registrert inn 30 til AFF-kurs. HaGL vet å sende sine lineelever til Æra for mengdehopping, og har allerede stilt med en god håndfull av dem. Nå gleder vi oss til sommerlig vær, mange flotte arrangementer og ikke minst mange nye og gamle fjes.

Ta gjerne en tur innom Forum på Oslo sine hjemmesider www.fallskjerm.no for ytterligere sladder og oppdateringer.

Vi ses på Æra!

LEIF ARNEFOTO

Huggu' ned, og fly med ro i sjelen!

TOR E NAGEL **TEKST**
GEIR TRØNNES **FOTO**

Det er ikke tidligere fagsjef/avdelingsleder i F/NLF som sier dette, altså Knut Magne Ekerhovd. Derimot uttalte dusteforbundets leder, Darwin P. Erlandsen disse ordene en bedugget aften på Theatercafeen en gang for lenge siden. Passende overskrift for en fordypning om temaet Knut Magne? Fanden må vite. Følg med:

Eksfagsjefen fikk valget mellom samtale hos Rottekongen (altså Rena grill og kebab eller noe slikt) eller på kinarestauranten i samme gaten. "Tore, jeg har et bedre forslag og jeg har lyst på noe godt å spise. Bakerikjelleren har fått ny meny. Vi stikker dit." Et mørkt og rimelig enkelt lokale, med et spisekart som bl.a. inneholder hjortemedaljonger. Rå, det vil Knut Magne (heretter KM) ha dem, servert med fløtegratinerte poteter. De sto ikke akkurat på menyen, men han ville ha det. Og fikk det. Og en brus. Selv om valget var fritt og jeg har sertifikat. Og allerede her skjønnte jeg litt av tegningen: Mannen vil ha kontroll og har sans for nytelser (MGen hans, en estetikers soleklare valg av bil... vi kommer tilbake til den og). For å få i gang intervjuet, lage skillet mellom journalist og intervjuobjekt, stiller jeg spørsmålet: Fallskjermerkarrieren? Jo da, han er IE, I1, I2 og I3, MK... AFF-instruktør fra 2001, Tandempilot i 2002. "Akkurat det å være tandempilot var ikke noe for meg, men det var en herlig kurs uke, med mange artige hopp. De fleste i tospann med CJ (Christian Jensen, han du vet, som det sto om i VG fordi han ikke ville pisse på kommando

*Mann og kvinne har
en ting felles - motsatt kjønn!*

på Voss i 2003)”. Og en assosiasjon, dagens video en sommer dag for tre år siden, fra tandemutdanningen, KM på maven til CJ, fagsjef og kommende tandempilot trekker frem en banan i fritt fall, smiler til kameramannen, skreller den og spiser den! Og det slår meg, mannen har to fremtoninger, streng, saklig, granskende og grundig. I neste øyeblikk, nei ikke i neste, han svitsjer ikke slik, rettere; i et annet øyeblikk, smilende, med det glimtet i øynene. Og jeg er tilbake i kjelleren og nyter teryakibiff mens KM forteller om utdanning og jobb før fallskjerm sport ble heltidsbeskjeftigelse. Mastergrad i samfunnsøkonomi, med laud (2,3), fra Blindern. Forskningsstipendiat ved Norsk folkehelse institutt. Kunne tatt doktorgrad ved senter for Helseforskning, men... det ble ikke slik. Tre år som førstekonsulent ved Norges Vassdrag- og Energidirektorat. 9 til 16 jobb. Før det var det gymnas i Trondheim med gode karakterer. ”Jeg hadde lett for det, høy arbeidsdisiplin, var ingen pugghest. Far min var rektor på samme ungdomsskole som jeg var elev. Det gikk greit det. Var nok ikke den vanskeligste eleven”. Og mens vi tygger og slurper litt slår det meg at han ikke er en mann av så mange ord, at han aldri bruker fylldord å la lissom, akkurat, sier du det du,... neida, ordene kommer, det kalles velformulerende. Så forteller han om de to årene som befal i Hæren nordpå et sted. Om å lære seg selv å kjenne, om mange mennesker som løser én oppgave, om kontante og tydelige tilbakemeldinger, om Bjørnar Jensen (Veteranhopper som var KMs beste sjef) som på mange måter lærte han gleden over å lære opp og instruere andre.

Fagsjefen

Flashbacks har alltid vært ålreite å få under middager. Ikke sånne med kaleidoskopsyn forårsaket av en vilter og eksperimenterende ungdom og tidlig voksen tid. De er fete nok de, men... Neida; sånne som setter meg i en situasjon jeg opplevde for litt siden, relatert til hva jeg opplever nå, som denne: KM og jeg i skiheisen opp Røggjin i Hemsedal. Telefonen hans som ringer. Fallskjermulykke i Portugal. Mange spørsmål som han besvarer; ja nettopp, rolig og sindig, om hvor de skal henvende seg, om hvem de skal varsle, om reiseforsikring om... det meste den som ringer spør om. Rimelig absurd syntes jeg, fagsjefen med

snebrettet dinglende under seg. Ikke så alvorlig denne gangen. ”Jeg har ikke tall på alle de telefonhenvendelsene jeg har fått i tiden som fagsjef. Natt og dag, året rundt. I fem år. Det verste var dødsulykkene. Fem dødsfall. Radio og TV. Når slike hendelser skjedde, pleide ungen til eldste broren min å hysje når de satt foran TVen, no kjæm han onkel på TV. ”Men KM følte seg ikke ukomfortabel, ei heller virket det belastende fordi han merket at han mestret det. Det å fortelle saklig og kort hvorfor det skjedde og hvordan. Det var heller ikke så ille å bli saksøkt av en gråtende mor som hadde mistet sønnen sin i en fallskjermulykke. ”Det var verre da Trygve (Bauer Nilsen, red. anm) døde. Da mistet jeg en særdeles livsglad fallskjermhoppervenn”. I dette tilfelle brukte KM sine meget gode venner, Jørn Strand, Knut Lien og Geir Trønnes. ”Vi kjenner hverandre godt, så vi var åpne på hvordan vi reagerte. Men; det var veldig sterkt og tøft å komme igjennom”.

Men fagsjefen har i jobben alltid vært en aktiv hopper. Han har reist rundt på de fleste hoppfelt i Norge. Ikke for å vise seg, men for å være med. For oss som har vært med en stund, var det rimelig nytt å oppleve en så aktiv fallskjermhopper som vår sjef. Den forrige, hvis initialer

O.H. ofte sto skrevet rundt Bruraskaret på åtti og tidlig nittital (neida; han hoppet ikke BASE, men var mildt sagt på jakt etter BASE-hoppere som var tilsluttet F/NLF) var ikke å se på hoppfelt de siste årene han ”regjerte” fordi han ikke hoppet selv.

Da Knut Magne dukket opp på Voss for noen år siden, som utsending fra forbundet, parkerte han Landroveren på Bømoen og bodde i den. Da jeg spurte ham om hvorfor han ikke bodde på hotell, som det seg hør og bør for en høvding, svarte han: ”Man skal være sparsom med andres penger og gavmild med egne”. Klart og tydelig, uten dikkedarer.

KM begynte å hoppe fallskjerm våren 1997. En dag troppet Jørn Strand og Knut Lien fra Oslo FSK opp på kontoret i Vass og dragvesenet og fortalte KM en haug med skrøner om hvor fint det var å være formann i Norges største fallskjermklubb. De snakket muligens litt om hvordan et lite underskudd etter historiens, OFSK sin da, første fulldriftsperiode kunne bli til gull året etter, bare de hadde et godt formannsemne til klubben. De mente at KM var det. Han hadde jo allerede gjort en godkjent 20 sekunder med oV. Nesten 40 hopp hadde han jo og var i

KNUT MAGNES HOPP

Hoppet siden 1997
Antall hopp 2500 (800 AFF-I, 6 tandem, 8 tandempax)
Verste hopp Hopp nr. 100. Østre Æra. Reservetrekk. Reserven viklet seg inn i hovedskjermen. Gikk spinnende i bakken og bommet med to meter på mannskoia. Var nok greit det Jørn heiv meg på neste løft. To kasser en kvelden.
Beste hopp Innhopp på gården til Alf Kåre Nåsen på Voss. Blå himmel, ville fjell og gale vossahoppere. Alt stemte.
Skjerm Big Airsports SAMARUAI 120.

tillegg sosialøkonom. KM takket ja... og jeg skyter inn: "Er du en ledertype?" Og KM svarer at han ikke er sosial, ikke spesielt utadvendt, men flink til å styre andres penger og jo da... "Jeg ender ofte opp i slike lederroller fordi jeg da får det som jeg vil, en sterk trang, ut fra ett sett preferanser og med definerte mål. Målene er ikke valgt for å gagne meg selv. Eller for å si det enkelt: Jeg får det som jeg vil, men ikke for å vri situasjonen til egen fordel. Jeg er sosialdemokrat, dessuten er jeg republikaner og ateist". Jo da, en klar ledertype spør du meg – og fallskjermfaglig sterk. Det var nok hovedårsaken til at styret i F/NLF ved Kync ba KM søke jobben som avdelingsleder etter berømmelige Odd Heimstad. Og tittelen han fikk var fagsjef/avd. leder. Den første i F/NLFs historie. Og resten er også det. Historie. Bortsett fra at det er vanskelig å glemme tidenes snuoperasjon i forbundet, hvor KM sammen med Arne Øverby, Kjell Olsen og Jørn Strand fikk minus en million til å bli pluss en halv million... kroner.

Yndlings eleven

KM er aktiv AFF-instruktør og liker å lære bort fallskjermhopping til andre. "Yndlings eleven er i hvert fall ikke jente. Når de får motgang, skriker de og bærer seg. Da har de vanskelig for å høre etter hva som blir instruert. Mange gir seg, for dagen, eller for godt. Han innrømmer at han generaliserer, men sånn er det bare. "Gutta gjør itj sånt. De er vant til å prøve en gang til og en gang til". For KM er yndlings eleven fra forsvaret, vant til å stole på at instruksjonen er riktig. Men når alt kommer til alt, er den eleven som gjør fremgang og som får ham til å føle at han lykkes med å lære bort, ja det er den rette yndlings elev. KM er oppvokst i en mannsdominert familie som nest yngst i en brødreflokk på fire. Jeg skal ikke psykologisere, men forklaringen kan ligge der. Han har aldri forført en elev. "I Australia mister AFF-instruktører lisensen hvis de tukler med elevene. Det synes jeg er greit nok." Selv om KM kaller café latte for homokaffe og selv har en rimelig macho fremtoning, ikke legger ned elever i "skoletiden" eller

har fast følge, så er han klar i talen når undertegnede lurer på seksuell legning. "Jeg er hetero", konstaterer han etter jeg har prøvd å "fiske" for å få høre en eller annen historie om kvinner på vei hjem fra peisestua til campingvogna på Æra. Ikke forteller han egne historier, bortsett fra når han år etter år, etter inntak av sterkt fluidum, starter den heller mantraliknende setningen... "Tjocka tanter... tjocka tanter... tjocka tanter..." med sløret blick og snøvlende stemme. Han utleverer heller ingen andres. Og siden jeg har annen hånds opplysninger om KMs kvinneerbringere, lar jeg dem ligge! Han har ikke lyst på fast følge, han opplever tanken på en snørrete unge eller tre som stressende. (Dette fatter til og med jeg som har bodd alene i 23 år og ikke kan tenke seg selskap hver forbannede morgen).

KM har sett for mange reiselystne fallskjermhoppere som måtte slutte med begge deler da de fikk kjerring og unger. Han har fortsatt lyst på å hoppe og reise.

Jeg stiller nå opp

Vi bestiller vaniljeis med varme bjørnebær til dessert, men jeg må ha en rød mix, og KM blir med ut. Jeg spør ham om reisene sine. Som fagsjef har han representert Fallskjerm Norge i Brasil (fint der!), mange USA turer, Danmark, Portugal, Frankrike, Litauen og Latvia og sikkert en hel del andre land. Han syntes det var artig å representere. For en mann som drakk sin første karsk som attenåring (likte ikke kaffe før han var atten, forklarer han lakonisk) er sprit ikke så uvanlig å drikke. Så klarer jeg å få ham til å fortelle litt. Om en reise til 10 års jubileet for Riga Aeroklubb. Om to damer som fulgte ham overalt; de var tolker, men kunne verken engelsk eller norsk. Om fire glass vodka sammen med det latviske luftfartstilsynet. Videre med noen skåler

med direktøren av klubben. Deretter en del glass sammen med alle pilotene, videre til mekanikerne for å avslutte skålrunden med alle fallskjermhopperne i klubben. Det eneste han husker fra den kvelden var at han våknet opp alene på hotellet. Jeg antar at det ikke var noe å tolke på slutten av kvelden. På spørsmål om hvorfor han måtte drikke så mye, svarer han på sitt sindige vis: "Jeg stiller nå opp!" Og han stilte så voldsomt opp en desemberdag for noen år siden. Mekanikere fra Riga var på Æra for å fixe på flyet som hadde fått seg en på trynet. Vodkaen flommet på

morgenkvisten og utover dagen. Fra halvannen liters plastflasker. På ettermiddagen skulle han videre til HAGL fest på Strandefjorden ved Fagernes. Knut Lien var sjåfør. KM måtte ha en øl underveis. Han sovnet før Østre Æra camping. Våknet ved Myklagard, veivet ned vinduet i bilen og spydde. Tørket seg rundt munnen. Sovnet og våknet på Fagernes. Klar til ny fest. Drakk seg full på fylla, havnet i badstue og rev ned et gardin. Ble lagt til sengs og stilte på frokosten neste morgen. En tørrlagt alkis bukker nikker i ærbødighet og beundring. Jo da. KM stiller opp. Og forklarer at folk tror du mister respekten når du stiller opp slik, men du mister den hvis du ikke gjør det!

KM er glad i å reise på egenhånd. Da forannevnte CJ bodde i New Zealand, var KM eneste besøkende der. To ganger har

han vært på besøk hos Kiddi i Thailand. Seneste i jula. Han lå i hengekøye 100 meter fra tsunamien som raserte stranden. "Jeg hørte noe buldring og det var det". Han var fagsjef på ferie da han geleidet denne gjengen til Bridge Day i West-Virginia: CJ (igjen), Mr. Strand, Hr. Lien, OFSKs HI Geir Trønnes, Jan Erik Hengsle og Dag Helleland. Alle hoppet broen, men ikke fagsjefen, selv om han var på ferie. Han har ikke hoppet BASE. Men i følge reiseselskapet var han en mester i å spore opp "Gentleman clubs", og han klarte å finne nærmeste stat da følget gikk tomme for alkohol. Jo da, følget måtte kjøre over til en annen stat kl. fem om morgenen. Det vites ikke den dag i dag hvem som kjørte leiebilen. Selv kjører han helst for fort.

Estetikeren

KM kjørte i lengre tid en diger Landrover. Men den var noe stor og tung der den sto parkert utenfor den nedbetalte ettromsleiligheten på Oslos beste vestkant. Han byttet den inn i en liten hvit ett eller annet som slutter på GT og har direkte innsprøyting. Dessuten kjøpte han seg en MG Midget 1977 modell for 40 tusen spenn. Han har brukt to år på å sette den i stand. Han forteller om sin forkjærlighet for engelske biler. Jaguaren med sin komfort og rene linjer, om MG som skal være liten og lett (men hva med tjocka tanter her da Knut Magne?) og med et veldig vakkert design. Han har øye for detaljer. Men det viktigste, bortsett fra å bli sett i MGen (matchende skinnjakke med saueskinnskrape) har vært å sette den i stand. Mens vi slurper i oss kaffe og KM legger inn en god porsjon snus under overleppa skjønner jeg litt mer av en filosofi bak mannen; å sette i stand, få ting

og organisasjoner til å funke, på praktisk og teoretisk nivå.

Det er en time til KM skal møte nye AFF elver han skal instruere, så avslutningen må delvis gå i stikkords form: "Etter jeg sluttet i jobben som konsulent, har jeg fått sansen for fleksitid. Liker å lære nye ting, både teoretisk og akademisk. Går det på rutine, blir jeg lei. Kan ikke være ferdig med livet uten å ha sett hele verden. Nå vil jeg studere medisin. Liker studenttilværelsen og ser for meg en jobb som allmennpraktiserende lege på privat klinikk, uten store faglige ambisjoner, men med et ønske om å jobbe to-tre dager pr. uke, tjente greit og så gjøre det jeg vil. Han vil ikke ta æren av å ha revidert håndboka. Jeg må konfrontere ham med at han faktisk har skrevet en del der og. "Har stjålet og lånt".

Vi kjører GT oppover til Æra. Knut Magne Ekerhovd har ikke sagt så mange ord, men du verden hvor mye han har sagt, tenker ut. Selv takker han for middagen og sier at

jobben som daglig leder under fulldriften er spennende og slitsom, men han vil at Æra skal bli et sted hvor hoppere fortjener noe mer enn et fly som går opp og ned. Og han håper han kan få være med å legge grunnlaget for dette, på Æra.

Jeg møter tilfeldigvis Bjørnar Jensen på terrassen utenfor peisestua. "Du Tore, æ hadd nu han Knut Magne som elev på Befalskola for mange år sia. Æ så det med en gang; det var no´ der". Selv tenker jeg at det er mulig jeg skifter fastlege om noen år.

Vårens vakreste Eventyr

I VFSK HAR VI EN AKTIVITETSLISTE MED ET TITALLS AKTIVITETER SOM ALLE VETERANER MED VETERINNER FORVENTES Å DELTA I.

KJELL D-26, VFSK **TEKST OG FOTO**

En av de store tildragelser er Vårens Vakreste Eventyr som skal skje innefor en uke fra 8. mai. Begivenheten skal alltid skje på et nytt sted, hvor frihet og fred kan minnes. Vi har hoppet, minnes, bekranset, sunget nasjonalsang, blitt omvist og delt middagsbord på Akershus festning, Oscarsborg, Bagn, Karljohansvern og nå 30. april 2005 var Rjukan og tungtvannssaksjonene på kartet. Etter en ide av Haugsbakken d. y. og ansvarlig for gjennomføring, vår morilledyrkar og telemarking Gunleik. Som flygeapparat var Augusta Bell 206 helikopter valgt, spaket av unge Bård Mikkelsen. Rjukan Sportsplass sto til vår disposisjon, lensmannen var vennlig innstilt, Oslo FIR

hadde ikke annen trafikk og været var flott her, men ikke på Kjeller. Bård klarte biffen og omtrent i rute kunne hoppingen begynne. Mellom trange dalsider observerte Veteranene at de ikke lenger var alene i luften, men ble passet på av et par ørner, som ble mildere stemt etter å ha sett at VFSK brukte hovedsakelig nasjonalfargete skjermer! Et flott syn! Og en flott opplevelse. Vakkert som et eventyr var Rjukan dalen, med Gaustatoppen som en skinnende snøjuvel. Olaf ville legge et hopp helt inntil fjellsiden og sparke i gang et lite (bare bitte lite) steinras, men lykken sto ikke den kjeke bi og turbulensen var hemningsløs. Olaf avsto.

Og de hoppet og hoppet og plutselig var Helge D. ute på feil idrettsplass. Utsikter til lange ansikter! Tror du at han fikk høre det eller? Og husk at Haugsbakken d.e. var med!

Etter litt mat bar det av sted til den garasjen hvor tungtvannssabotørene satte igjen utstyret før innpåmarsjen på målet. Her ventet vår vert, den fantastiske Tor Nicolaysen! Vert og eier av Rjukan Fjellstue viste han seg å være den som hadde overtatt arven med historiefortelling etter avdøde tungtvannssabotør og fjellfører Claus Hellberg. For anledningen iført battledress modell 43 med våpen og taukeveil. Skrekk og gru, vi skulle gå

sabotørruta over slukta og opp til der hvor tungtvannsfabrikken hadde ligget på Vemork. Etter en herlig historisk innføring om operasjonene Freshman, Grouse og Gunnerside og tilslutt senkingen av M/F Hydro, dro vi i vei ned slukta. Veteraner og Veterinner, grå og skakke og yngre og rettere, alle sammen var med. Bratt og glatt. Tenk da med en meter snø og våpen og sprengstoff i tillegg! Med en relativt fersk protese i kneet ble det litt av en tur for meg på krykker. Ned slukta og over elva Måna. Pause og tid for mer historie. Nå kunne vi se kraftstasjonen ved Vemork hvor tungtvannsfabrikken lå. Det var laaaangt unna! Rett opp på andre siden. Dette var

bratt og ikke ufarlig med steinsprang som hvinte rett forbi røde ansikter med stive øyne. Men opp kom vi, fortsatt alle sammen. Ny pause og historisk påfyll. Så opp på jernbanelinjen og innpamarsj gjennom porten. Vi var fremme. Et vakkert monument var reist over de ni tungtvannssabotørene og deres store og uselviske innsats. Ved dette avsluttet Tor sin fantastiske beretning. For oss ble det et stort øyeblikk å legge ned blomster og unisont synge et vers av Fedrelandssangen. Vi forsto hva det hadde kostet. Frihet og fred. I den rekkefølge. Et dyrebart gode og ingen selvfølge. Middagen på Rjukan Fjellstue som i

anledning vårt besøk var åpnet, ble anrettet av Tor og hans familie. Resultatet ble en fantastisk forrett og hjortefilet så mør at kniv ikke var et nødvendig redskap. Tror du vi koste oss eller? Et herlig Veteransamvær fulgte. Vi hadde en gjest i år, generalmajor Per Mathiesen, tidligere Generalinspektør for HV. Han storkoste seg blant gode historier og gode venner. Dagen etter var hele gjengen på plass for å ta Krossobanen til fjells for å følge tungtvannssabotørenes rute helt opp på vidda. Storslagen utsikt og nedvandring langs Ryes vei avsluttet dette års Vårens Vakreste Eventyr.

Verdensrekordholder Bjørn-Einar Romøren

TANDEM DEMO MED VETERANENE FSK PÅ NADDERUD STADION

UNDER PAUSEN I STABÆK'S FOTBALLKAMP MOT SOGNDAL.

I tandem over Nadderud Stadion

LAFFEN D-24 **TEKST**
ERIK LEALUFT **FOTO**
OLAV FINSTAD **BAKKEFOTO**

Vår velkjente skihopper Bjørn Einar Romøren med verdensrekord på hele 239 m, med en "frittfalltid" på 7,7 sek, som han synes var god tid, fikk med dette en helt ny opplevelse ved at han godt fastspent til veteran Tom Skogsberg ble dratt ut i tandem fra 12.000 fot og hele 40 sekunder fritt fall. Vanskelig skydekke, to lag, gjorde nedturen i skjerm ikke helt som ønsket, men han var overstrømmende fornøyd allikevel.

Undertegnede fikk anledning til å sitte ved siden av verdensrekordholderen på bussturen til Gardermoen og han virker som er oppegående og hyggelig gutt. Han hadde store forventninger til tandemhoppet og det tror jeg også han fikk.

Det hele startet på parkeringsplassen utenfor stadion ved at arrangøren kom bort til oss, så ut som et tordenvær, og forkynte i klartekst at "fallskjermhoppere og hornmusikk" var det verste han viste da de aldri gjorde som avtalt, de passet aldri tiden og var bare til bryderi. Så hadde det ikke vært for omstendighetene, Bjørn Einar Romøren, nedrykk, NRK og alle avisene, hadde vi aldri fått hoppe på fotballkampene hans. Med dette som utgangspunkt og dårlig vær med to lag skyer og 22 sek/m i 10.000, var ikke dette det beste starten vi kunne få, men en veteran gir seg ikke så lett og tar heller ikke et nei for svar, så til Gardermoen vi dro med et helt busslass med hoppere og møtet med "tordenværet" friskt i minnet.

Vår eminente fritt fall fotograf Erik Lea spratt rundt som en tennisball og fotograferte både høyt og lavt og resultatet ble aldeles nydelig.

Det er ikke første gang vi seler på i

regnvær og kuling, så vi lot som ingen ting, tandem selet på inne, lastet inn og dro av gårde i Caravan. Flyger var for øvrig Stig Borrebekk som ble født til både fallskjermhopper og flyger i H.A.G.L! med medbrakt GPS-posisjon ble så kursen staket ut og det bar av gårde sørover.

Etter at driver var kastet og vi steg oppover, gjorde vi et par overflyvinger og alt virket OK. Sambandet med bakken, Terje Hauger, fungerte hel perfekt, og vi fikk hele tiden info og tidsjustering. Lenge så det ut til at skyene ville holde seg nord for banene, men nei da, da vi fikk tre minutter var banen synlig fra luften, da vi fikk to, var den borte og når vi fikk OK da var den dobbelt borte. Undertegnede som også var HM ga ordre om nytt run, idet vi la over dukket banen opp på skrå bak oss og vi bestemte oss for å gå. Hele tiden fulgte Bjørn Einar med på alt vi gjorde og han så kald og rolig ut og ventet bare på sin tur. Ut bar det og med laaaaaangt fritt fall gjennom flere skylag hang vi endelig i skjerm.

Etter landig på banen kunne Bjørn-Einar så fortelle at han både så fotografen henge ut av døren og tok

bilder. Rundkastet i exiten så han også. Fritt fallet opplevde han som hæææærlig og kunne fortelle at han hadde sett begge fotografene, både Erik Lea og Ronny Klepp. Skjermkjøring ble det noe mindre av da tandem slet noe for å komme inn og det ble ikke den helt store kjøreturen ned. I fritt fall ble det ikke registrert den helt store V-stilen og Telemarknedslaget var det nok mye å trekke for, men et stort smil hadde han da han landet og dette fikk han fort både 20 og 21 for.

Så må vi nevne arrangøren. Etter landing kom han bort og takket hver av oss for en flott innsats og han var strålende fornøyd, alt gikk som planlagt og perfekt timing, og nå viste han hvor han skulle henvende seg neste gang ja. Publikum, NRK, og aviser fikk også valuta for pengene og alle var fornøyde. Det må til slutt nevnes at Bjørnar i spissen for bakkemannskapet gjorde en meget god jobb, og speaker tjenesten som er et must, fungerte perfekt, Bjørnar snakker jo kjent både på inn og ut pust og publikum fikk også her mye for pengene. Alt i alt en godt gjennomført demo, men heller ikke mer.

TURBINFLY – OG LITT OM

STAVANGER FALLSKJERMKLUBB HAR NÅ SKAFFET SEG
TURBINFLY TIL ODEL OG EIE, OG DETTE SYNTES VI
FORTJENTE LITT SPALTEPLASS I FRITTFALL.

ANNE S. TRONDAL **TEKST**
RUNE NEDREBØ **FOTO**

I og med at Lista Boogie også nettopp har passert er det vel litt plass til dette også. Veien frem til eget fly har for de som har jobbet med saken, ikke vært like enkel.

Siden 1975 har det vært hopping året rundt med et privateid Cessna 206, med avløsning av Antonov 2 "Noffen" de siste syv somrene. De fleste i klubben har ettersom tida har gått, blitt glade

i Noffens luksuriøse bein plass og lært å sette pris på muligheten for en god ettermiddagslur før de 10 000 føttene nærmet seg. I fjor, da 206'en skulle selges og vi begynte å ane at Noffens tid med oss straks var forbi for siste gang, måtte vi legge hodene i bløt for å finne en god idé. Årsmøtet satte ned en flykomité hvis oppgave var å sjekke ut hva slags muligheter det fantes for oss. Etter hvert dukket det opp flere alternativer. Det som viste seg å være mer og mer interessant, var kjøp av et

Cessna 206 Turbinfly i Tyskland. Det ble innkalt til ekstraordinært årsmøte hvor det ble diskutert problemstillinger og økonomi omkring dette flykjøpet. Hadde vi virkelig råd til å kjøpe fly, og hva med lagring, støy, effektivitet, piloter osv? Det ble enighet om at flygruppa skulle kartlegge disse tingene, og komme tilbake med utredninger.

Flygruppa fant ut hvor mye det faktisk kostet å leie fly i forhold til å kjøpe nytt. De fant fram til at klubben ville spare mye ved kjøp av turbinflyet

Lista BOOGIE

Soloy turbine 206 på Sola.

i Tyskland, blant annet ved at flyet ville være såpass billig i drift. Det ble avgjort at klubben skulle gå videre med flykjøpet. Finansieringen ble gjort i form av lån fra Handelsbanken, som forøvrig var den eneste banken som var villig til å satse. Egenkapital ble stilt av de av klubbens medlemmer som ville kjøpe andeler i flyet, med en rentegodtgjørelse i form av pluss på hoppkonto, sammen med egenkapital som klubben bidro med. Klubben har også vært så heldig at vi får disponere lagringsplassen til den gamle 206'en. Støyen fra flyet fant flygruppa ut var mer enn akseptabel, effektiviteten sådan (13 000 fot på 13 minutter må man kunne si er god effekt), samt at tyske piloter ville komme i to uker for å

utdanne våre piloter for turbinflygning. I dag har vi seks flinke sertifiserte piloter som vi bruker flittig, selv om selve sertifiseringen (dvs. papirarbeidet) ikke gikk helt uten problemer. Arbeid med å utarbeide kontrakt på flyet ble også satt i gang, og utfordringen med å skaffe flyet norske papirer har nok gitt mer enn ett nytt grått hår på overarbeidede hoder i klubben. Når Luftfartsverket i tillegg ga oss en betydningsfull feilinformasjon som dro ut godkjenningen i det lengste, var randen snart nådd for de ellers tålmodige fallskjermhopperne som lenge hadde vært i gledesrus over nytt fly. Lista Boogie nærmer seg, men flyet fikk ikke lov å fly...

Som alltid endte det til slutt godt;

Luftfartsverket tok seg virkelig i skinnet og hjalp oss ut av knipa.

Så da var alt klart til Lista Boogie!

På Lista regnet det første dagen, og den første kassen ble satt omtrent klokka 1500. Når klokka krøp noen timer fram i tid, forsvant både regn og skyer, samtidig som angeren på de som hadde forsynt seg godt av det brune også snek seg fram. De som holdt seg borte fra det kassen hadde å tilby, fikk luftet svetten litt denne første dagen. Resten av helgen kan oppsummeres med 250 hopp fra vårt eget (!) turbinfly, 23 hopp fra Kjevik sitt fly, mange nye flinke elever, demo, god mat, fin overnatting, flere kasser og ellers alt som hører med i ekte boogie stil. Jeg tør tippe på at de aller fleste deltakerne som hoppet på "Windy

DZ" denne helgen kom hjem utslitte i hvert eneste brukte og ubrukte lem, men fornøyde, slik det skal være etter en vellykket boogie.

Til slutt sitter jeg igjen med én tanke etter å ha skrevet litt om Lista Boogie og nytt fly: Alt handler om all den innsatsen fallskjermhopperne legger ned for å få drive med verdens aller beste og sosiale sport. Flykjøpet Stavanger Fallskjermklubb har vært igjennom, har krevd enorme mengder tid og krefter til innsatsvillige sjeler. En stor takk må også rettes til de som gjorde Lista Boogie mulig, noen må man se på som praktkeksemplarer i frivillig arbeid. Takk til alle som gjør det mulig for alle oss som setter så stor pris på å drive med akkurat det vi gjør.

ELEVENE FRA SØTTI- OG ÅTTITallet

NÅR DU PÅ FØRSTE KURSDAG SITTER PÅ PAKKEMATTA OG LURER PÅ HVORDAN I ALL VERDEN DEN 26. OEN
SKAL FÅ Plass I DEN BITTELILLE BAGEN, KAN VEIEN FRAM TIL DET FØRSTE HOPPET VIRKE UENDELIG LANG.

RICHARD FLAATEN **TEKST**
SINDRE KJETIL
FRIGSTAD **FOTO**

En hel uke med pakking og drilling, tenker du. For Brit Sørum og Kjell Berg tok det over tjue år.

– Det er klart det har irritert meg, at jeg ikke fikk hoppet den gangen i 1983, sier Kjell (45) og fortsetter: – Jeg ble minnet på det hver gang jeg så noen hoppe fallskjerm på TV, eller leste om hopping i avisen. Cessnaen til NTNU skulle til å ta av da hoppfeltlederen fisket Kjell ut. Med rundkalott på rygg og mage måtte han gå slukøret tilbake til pakkeområdet. Det var kasevind i Folldalen og dermed holding for elevene. Senere fikk flyet tekniske problemer.

Det ble skiferie på Kjell den påsken. Kameraten hans på kurset mistet fort interessen, og i tillegg fikk Kjells samboer prioritet over fallskjermkarrieren. – Det var mye trøbbel med flyet, og heller ingen som dro meg i gang den gangen, forteller Kjell. Da en kollega av ham et par uker tilbake nevnte at han skulle på fallskjermkurs, bestemte Kjell seg. Han skulle gjennomføre det han påbegynte for 22 år siden.

Brit (48) begynte

på kurs i 1979 med sin daværende samboer. Etter bare noen få kvelder med teori og pakkekurs fant han ut at det å skulle hoppe ut fra et fullt funksjonelt fly ble for drøyt. Brit var det hun selv kaller lojal og solidarisk, og sluttet, hun også. – Det var slikt som var forventet av kvinner på den tiden. Men jeg har angret på det i all ettertid.

Nå som barna har blitt voksne har Brit endelig fått tid til seg selv. Hun har allerede tatt dykkerkurs, og i fjor ble planene om fallskjermkurs bare avbrutt midlertidig av en venninne som dro henne med på paragliderkurs i stedet. – Paragliding er morsomt, men jeg hadde fortsatt mest lyst til å hoppe fallskjerm, forteller Brit. Derfor ga hun seg selv fallskjermkurs i bursdagsgave.

Det skulle selvsagt ikke bli lett for de to, for er det en ting man kan være sikker på som elev så er det jo at været aldri er bra nok. Den store hoppdagen ble en nedtur for både Kjell og Brit. Tåka lå i 2000 fot, og det var bare å vende snuten hjemover igjen. Men elevene fra søtti- og åttitallet tok nederlaget penere enn elever flest:

– Jeg har da ventet i 22

år, så jeg tåler vel en uke til, humret Kjell.

– Nå er en gammel drøm endelig oppfylt. Brit gliser bredt en uke etter, vel nede etter sitt aller første UL. – Det var jo ikke noen skrekkopplevelse, bare kjempeartig! Kjell har på sin side litt blandede følelser. – Skrekk og gru, er kommentaren han har om å klatre ut på staket. – Men under skjerm var jeg jo som en konge i lufta! Brit er for så vidt enig. Målet hennes var å gjennomføre ett hopp. Nå har hun hevet ambisjonsnivået, og neste gang skal hun skikkelig ut på staket og få til en ordentlig stabil exit. Staket var ikke mer vennlig mot henne enn det var mot Kjell. Han lover å psyke seg opp og komme seg over kneika. – Jeg skal presse meg ut der igjen, sier han, og tenker på det første hoppet. – Det var en stor opplevelse.

Så gjenstår det å se om de to er av de magiske femten prosentene. Én ting er i hvert fall klart for Brit: – Om jeg ikke fikser å hoppe er jeg ikke klar for å gå i parken og mate duene, men vil heller være fornøyd med paragliding. Damer på 40 pluss stiller større krav til moro enn tidligere generasjoner...

NTNU FALLSKJERMKLUBB INVITERER TIL

SOMMERBOOGIE

OG

23-30.07

NM

01-06.08

AN-28 * SLOTPRIS: 150

GRILLING * BADSTUE * BADESTAMP

ANNENHVERDAGS VIDEO

skydiveOppdal.no
NORWAY

MER INFO: www.fallskjermhopp.no

FØRSTE HOPP PÅ 60 ÅR

...så er historiens sirkel sluttet

FOR FØRSTE GANG PÅ 60 ÅR HOPPET FALLSKJERMHOPPERE
UT FRA LN WND, MANDAG PÅ TORP VED 17-TIDEN.

MARTIN NILSEN **TEKST OG FOTO**
SIMEN/BERGPHOTO.NET. **FOTO**

Tillatelsen fra LT på et prøvehopp før Torp Airshow lørdag, forelå mandag formiddag. Tre lokale hoppere var ikke vonde å be da de fikk tilbud om et hopp fra DC 3. De måtte innfinne seg på Torp ASAP. Og det gjorde de.

Erik Moholdt Mathisen fra Jåberg har egen gård på stedet og vi hadde søkt om landingsplass på den tilstøtende golfbanen. Hopperne hadde en mann på stedet - for ettersom landingen skulle skje på banens "driving range", var det viktig å stoppe alle køllesvingerne slik at hopperne ikke ble slått i hjel av flygende golfballer.

Øivind Godager var hoppmester og Trond Steinbråten var tredjemann på laget.

Døra var kjapt montert av flyet og etter en grundig briefing, gjennomlesning av premissene i LTs tillatelse og avtalte tegn for spotting av flyet, var det klart for en luftig avgang uten dør. Spotting er begrepet for hvordan hopperne dirigerer flyet dit de vil for utspranget. I Dak'en går dette på hånd og fingerbevegelser mellom hopperne helt bak og en av flygerne i cockpit.

Thore Virik og Lars Gagnum "spaket" maskinen, og fløy til hoppernes største tilfredshet rett på målet. Kursen var nord-østlig da de tre med hvert sitt markant, lydhøre "schvooosh" forlot oss i 3500 fots høyde.

I 180 km/t stupte de ut i slippstrømmen fra propellene og divet ned i ca 10 sekunders fritt fall. Thore la maskinen i en venstre-bank og vi kunne følge hopperne helt ned til landing.

Planen er at 20 hoppere fra Tønsberg fallskjermklubb og Veteranene FSK gjør strømhopp fra 2000 fot på Torp Airshow lørdag. Det blir en spektakulær gjenskapning av hvordan det så ut da det rant fallskjermhoppere ut av denne maskinen i 1944 over Normandie. Eneste forskjellen blir at skjermene som nå daler ned vil være som et fargekart sammenliknet med de olivengrønne, militære

A R A S O M M E R

Post deres tante, 2460 Osen

Drive-in kino

Bar-til-bar konkurranse

Fallskjermhistorisk foredrag

Oksygenhopping

Poker-run

Utelandinger

Prisene er redusert

sesongen '05, og er lavere enn på lenge:

Treningshopp	139
Mai, hverdager	119
Juni, august og september, hverdager	129
Solohopp elevutstyr (inkl. pakking)	169

"I sportslig ånd -
med flasken i hånd"

Boogie

FS/storformasjon

11.-24. juli Larry Henderson

16.-24 juli Kate Cooper

Freeflying

9.-24. juli Chris Fiala

9.-24. juli Fabian Raidel

23. juli blir det **boggieavslutning**

med middag i tradisjonell stil.

Fallskjermnorges viktigste party!

www.fallskjerm.no

Første dags
trening

ARIZONA CHALLENGE

I begynnelsen... omtrent 10 år siden...

ble det kalt "Mission"

A large group of skydivers, seen from above, are suspended in the air against a clear blue sky. They are holding onto each other's gear, forming a complex, interconnected human chain that resembles a large, intricate knot or a dense web. The skydivers are wearing various colored jumpsuits, and their limbs are extended in different directions, creating a dynamic and visually striking formation. The formation is roughly circular, with many smaller loops and branches extending from the main circle.

The Challenge-
20 cm mellom ett grep
og komplett formasjon

GINGER KUHLMAN**TEKST**
WILLY BOYKENS**FOTO**

Navnet sier alt. Airspeed fra Eloy, Arizona håndplukker de beste hopperne fra hele verden. Japan var der, Norge, Tyskland, Brazil, etc, etc, etc. De kommer gladelig til ørkenen i slutten av mai hvert år, når temperaturen er +38°C, for å delta på organiserte hopp av høyeste kaliber. Arrangementet begynner offisielt på fredag, men du er smart om du stiller opp torsdag for oppvarmingshopp på veldig høyt nivå.

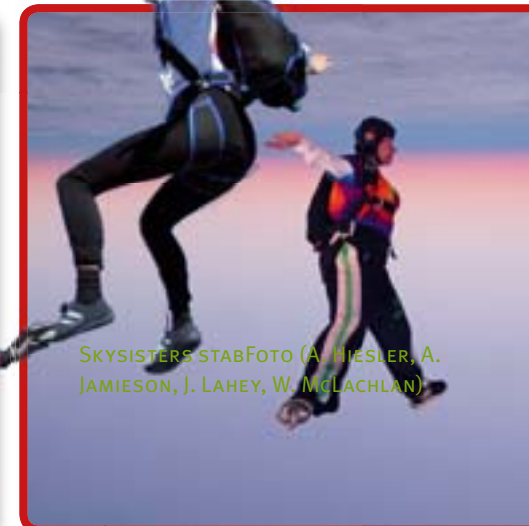
Hvert år har et nytt tema. Et år var det cats, et annet compressed accordians og i år var det back-in's. Oh Yes, mer enn halve 106-mannaen var rygget inn! De forteller oss ikke hva temaet er før vi kommer dit. Det betyr at de to første dagene er fulle av rykter. Først på mandag, den offisielle dagen for den store utfordringen, får vi vite hva oppdraget er.

Etter den tredje dagen har alle uten å vite det trent på sin slot mange ganger. Ingen slot er mer utfordrende enn andre. Jeg snakket med et Airspeed medlem, og spurte hvordan de fordeler slotene. Svaret var - Det er enkelt. Alle som er med på dette kan gjøre enhver slot, utenom i basen. Som vi alle vet, uten en base blir det ingen formasjon. Så – vi feirer basen!

Dette års Challenge var intet unntak hva gjaldt vanskelighetsgrad. Vi gjorde det aller beste ut av hvert hopp, og 6.30 mandag ettermiddag så vi den siste videoen.

Vi var 20 cm fra å få det siste grepet på en helt unik formasjon. Jeg synes Willy Boykens ga et perfekt navn til dette års Challenge "106-way jewelopalinaloutlinesquadrode cadonut with 4 solo skydivers".

Impossible".

SKYSISTERS STABFOTO (A. HIESLER, A. JAMIESON, J. LAHEY, W. MCLACHLAN)

TORILL ANDERSEN **TEKST**
SKYSISTERS STAB **FOTO** (A. HIESLER,
A. JAMIESON, J. LAHEY, W. MCLACHLAN)

Etter 3 1/2 års botid i Australia var det endelig på tide for denne jenta å dra på boogie. Når en bor i Perth, Western Australia så er det langt til alt – Perth er den mest isolerte byen i verden og en kommer 'ingen plass' uten å fly 4-5 timer. Bali er nærmeste feriested, og Østkysten av Australia er 5,5 timers flyging unna, så skal man på boogie må man ha tid, feriedager og helst tjukk pengebok. Men, det er som de sier, den som venter på noe godt...

Skysisters United Skydiving Convention 2005 var en boogie med oss jenter i sentrum. Ti dager som kun handlet om oss! Selvfølgelig var gutta også invitert. Susie McEvoy, redaktør av Australian Skydiving Magazine stod bak ideen og organisering av boogien: "I felt it was high time to get the girls togher for some fun jumping action and skill development, go for a new record and talk secret women's business"

Lista over instruktører og organisatorer var imponerende; Amy Chmelecki og Missy Nelson

fra Freefly team "Sugar Gliders", Gigliola Borgnis – grunnlegger av Atmonauti, J.C. Colclasure fra "Team Extreme", FS og storformasjonsorganisatorer Fiona McEachern & Julie Nichol fra Australia, Jari og co fra Birdman, pluss flere lokale freefly og FS organisatorer. Disse samt et interessant program og rekord forsøk gjorde sitt til at en fjerdedel av de 421 kvinnelige fallskjermhoppere med gyldige lisenser i Australia var registrert på Skysisters. Noen dager før boogien var det fem registrerte mannlige fallskjermhoppere, men dette tallet økte til 39 innen boogien var over. Jeg traff norske Lynn Mickelborg og Katerina Tuveng på boogien.

Jeg reiste sammen med åtte jenter fra 'Skydive Express' som er vårt lokale hoppfelt i Perth området. Etter 5,5 timer på "the red eye" flight fra Perth til Brisbane ble vi hentet med minibuss kl 8 lørdag morgen, og kjørt to timer vestover til Ramblers drop zone i Toogoolawah. Toogoolawah er en liten landsby der du kan kjøpe øl, men ikke sko. Det fant jeg fort ut etter at jeg mistet den ene skoen i en Atmonauti exit. Ramblers DZ er ellers kjent for Equinox boogie som arrangeres hvert andre år.

DOMU NUDOL DOWN UNDER

Etter effektiv innsjekking, utstyrsjekk og innkvartering i campingvogn, bunk-room, hytte, campingbil eller telt – alt etter ens egen smak og pengebok, var vi i gang. Tre Cessna Caravaner stod klar til å løfte oss til 14.000 fot. Dedikerte boogie foto-/videografer, hoppet med en gruppe på hvert løft. Bakkevideografer samlet opptak fra alle andre hoppere med video på hodet, og et eget videoproduksjons team med Elad i spissen redigerte de mest fantastiske og underholdende dagens videoer, som ble vist på storskjerm hver kveld.

Av de utenlandske organisatorene var the Gigliola, eller "G" som hun ble kalt, som imponerte meg mest. Hun organiserte Atmonauti – eller "vinkelhopp" med samme entusiasme og inspirasjon i ni strake dager. Det begynte med relativt små grupper – de fleste helt eller relativt ukjent med Atmonauti fra før. Både freeflyere og FS hoppere deltok. Hvert hopp ble dirt-divet grundig. Alle ble tildelt fast plass i formasjonen. Nye hoppere ble instruert i kroppsposisjon og bremsing og tilnærming til

formasjonen. En stor del av dirt-divingen var fokusert på separasjons høyde og retning. Alle hadde en fast høyde og dedikert sektor som en marsjet i. I de største formasjonene begynte den første gruppen å separere i 6.000 fot, neste gruppe 5.500 fot og siste gruppe i 5.000 fot. Normalt åpnet vi ca 3.500 fot da det ikke var unormalt at vi var veldig langt fra hoppfeltet på åpnings tidspunktet på grunn av at vi alltid gikk ut sist og fløy opp vindlinjen. Formasjonen var som regel en linket rekke, med G i senter, og som fløy med ansiktet mot bakken. En eller flere hoppere fløy på rygg under senter linjen og de minst erfarne samt en videograf ble plassert i rekken over. Målet var å danne en lenket senter rekke med hånd grep og de på rygg tok fotgrep i senter rekka. Etter hvert som kunnskapene ble bedre ble formasjonene større og til slutt hoppet vi ut 26 personer fra to fly – med en nydelig solnedgang som bakgrunn! Etter hvert hopp var det de-brief fra mange av videoopptakene fra hoppet. Hver enkelt fikk instruksjon i hva en gjorde

bra og hva en kunne forbedre. Mot slutten av uka ble Birdman og Atmonauti forenet. En Birdman hopper hadde G sittende på ryggen og alle andre i formasjonen fløy Atmonauti og dannet en formasjon med Birdman hopperen! Gigliola bor og hopper i Frankrike, og jeg kan varmt anbefale henne som boogieorganisasor!

Amy og Missy instruerte freeflying 1-til-1 og organiserte mindre freefly grupper hele uken. Det var mange om beinet, og ikke så veldig lett å få booket hopp med dem. Jeg fikk tre hopp med Amy, og et par med Missy, og det var veldig kjekt å hoppe med så flinke kvinnelige freefly instruktører. For oss jenter er det ikke hverdagskost å ha tilgang til kvinnelige freefly instruktører. De er begge utrolig flinke jenter, og veldig dyktige instruktører. Mot slutten av uken ble det satt en ny Australsk 6-kvinneres vertikal rekord.

Torsdag var det FS rekord forsøk dag. Tidligere i uka organiserte Fiona, Lisa og Julie grupper med mindre erfarne og mer erfarne personer. Trening med å hoppe

formasjon fra flere fly begynte tidlig i uka, med grupper med 12 og mindre. Pilotene var utrolig dyktige, og de fløy nærmere enn hva min egen komfortsone er. Når jeg kan se hvilken øyenfarge piloten i det andre flyet har så synes jeg det er nært nok. På slutten måtte de bes om å ikke fly så nært! Rekord formasjonen var en 6-way stjerne base, med weed-wackers rundt basen. Fiona utmerker seg som en fantastisk god FS/storformasjons organisator med stor autoritet og inspirasjon. I det tredje forsøket var kun tre personer ute, og etter litt justeringer (ingen øksing, fordi vi trengte alle som var igjen) satt rekorden på det fjerde forsøket; 47-way Australsk kvinnelig formasjonsrekord. Ganske imponerende med tanke på at det var mange relativt uerfarne jenter i formasjonen; en av jentene hadde kun 112 hopp på rekordhoppet. Dagen etter ble det også satt ny 16-kvinneres Australsk POPS rekord.

Det var mye å lære på skjermkjøringsfronten. J.C. Colclasure instruerte og hoppet 1-til-1. Briefingen til et hopp tok ca

30 min. Planen var å åpne skjerm i ca 10-12.000 fot, og deretter gjennomføre et omfattende skjerm-utforsknings-program, som inkluderer følgende: sjekk av stall-punkt med toggles, og bak-risere, sjekk av 90, 180 og 360 graders svinger med front riser, bak riser og toggles og observasjon av recovery, fart, fasong på skjerm. JC flyr rundt og over deg når du prøver ut dette. Deretter flyr en et avtalt landingsmønster og landingen blir filmet. For mitt vedkom-mende var dette veldig nyttig, da jeg normalt ikke bruker så veldig mye tid på å planlegge skjermkjøringsdelen. Etter de nye 'triksene' jeg lærte av JC har front-risene blitt tatt i bruk og presisjonen og timingen av mine landinger forbedret seg

100%. Seminaret JC holdt var alt om sikkerhet. En mer lidenskapelig skjerm-kjøringsentusiast skal en lete lenge etter! Vet du hvorfor en kan sikkert gjøre max 90 graders sving før landing i en skjerm med lav wing loading, og hvorfor en kan tillate mer grader for høyere lastet, mer høyverdig skjerm? (Hvis du ikke vet svaret på dette og bygger opp landingshastighet med sving: ta et skjermkjøringskurs)

Jari og co hadde med seg et stort sett utleie Birdman dresser, og mange nye "ladybirds" ble innviet.

Underholdningen under boogien var briljant! DJ Richie fra England begynte tidlig hver dag med ganske rolig musikk og økte i intensitet utover dagen. Hver ettermiddag

var det levende musikk ved svømme-bassenget. "Herman the German" sang og spilte sammen med Ash Crick og en lokal didgeridoo musiker. Senere på kvelden var det et nytt band, og når bandet la inn årene fortsatte DJ Richie spilling utover natta. Bål, dansing, ostebord & vin, buffet middag, lekke menn i baren, dagens video, feiring med champagne, trekning av gevinster på registrerings nummer, nydelig varmt vær, seminarer og god stemning var et gjennomgangs tema for hele boogien. Det var utrolig uvant å se og oppleve en overvekt av damer på et fallskjerm-arrangement! Fem damer per mann er ikke hverdagskost. En stor bonus var at alle instruktørhopp var gratis. Dersom du

hoppet 1 til 1 betalte en kun for instruktør-ens slot, samt pakking av skjerm. Etter middag var det interessante seminarer med tema; freeflying, hopping og graviditet, big-ways, skjermkjøring, kvinner som tandem-instruktører (Lynette fra New Zealand har over 3000 tandemhopp!), Atmonauti, Wingsuit, laghopping, brainlocking etc.

Søndag kveld ble boogien avsluttet i stor stil med ball i byens rådhus, med Sjampis, Jazzband og oppdressede fallskjermhoppere. Skysisters 2007 er allerede under plan-legging, og jeg kan anbefale denne boogien på det sterkeste! Australia er et fantastisk ferieland – og Toogoolawah er bare et "steinkast" unna Whitsunday Island og dykking på det Store Barriererevet.

SkydiveVenezuela

\$13 Tickets

15.000 feet

FAST
ANTONOV 28

Open 365 days
perfect Tropical weather
all year round

www.lolav.com

THE FIRST SCHOOL OF
WV
MODERN SKYFLYING
South America

SkyArts.net

www.skydiveVenezuela.com

+58 414 323 1603

+58 416 614 2209

SKYDIVE
VENEZUELA

the unrestrained
RELATIVE8
WORKSHOP .inc

NORSK FALLSKJERMHISTORIE

- slik de som skapte den gjenforteller den

EN TROLLBUNDET FORSAMLING.
TAKTFAST TRAMPKLAPP, SOM
VARER, PÅ ÆRA.

THOMAS BECKE **Tekst** VETERANENE **Arkiv**

En gjennomsnittlig fartstid i sporten blant foredragsholderne som overstiger gjennomsnittsalderen til tilhørerne. Der medlemskap handler om å gjøre seg fortjent. De som laget og skrev historien, og historiene. Med all respekt å melde, det handler ikke om instruktørene på Æra, heller ikke HI eller fulldriftsansvarlig. Det handler om veteraner, vaskeekte veteraner, veteraner fra Veteranenes Fallskjermklubb. De som startet det hele. De som har lisensnummere som kan telles på en håndfull fingre og tær. Ikke de som har blitt æresmedlem litt før tiden... Neida! Det handler om de som la grunnlaget for det vi holder på med i dag. Kliiin gjerne var de! Men for en spirit. For en stå-på-vilje. For et engasjement.

For de av dere som tidligere kun har kjent veteranene fra tilfeldig omtale, sporadiske syn av eldre herrer i grilldress og pins i lua, og kanskje med krykker, eller i forbindelse med poker run på Æra, de som hopper med det norske flagget i skjermene. Innta grunnstilling! Giv akt! Dette er karer som fortjener respekt. Mange av dem har flere demo-hopp enn den gjennomsnittlige "moderne" fallskjermhopper har vanlige hopp...

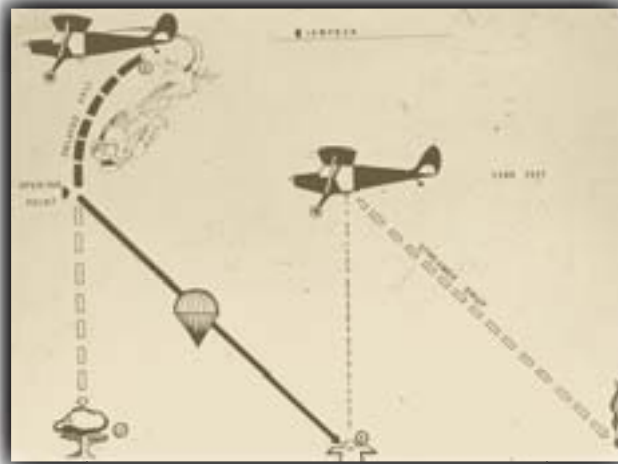
Det er lørdag kveld, den 28. mai. Stinn brakke på Æra. Tore har nettopp servert en nydelig Nagel-gryte, så god at flere måtte forsyne seg både to og tre ganger, for deretter å få litt vondt i magen (selvforskyldt, selvfølgelig). Forventningsfulle ansikter. Dagens og helgens høydepunkt: Veteranenes historiske tilbakeblikk, med Erik, Kjell og Olaf. Vi, som har mindre enn

20 år i sporten, snakker om ekstremsport. Godt mulig. Men hvor mange kan skilte med å ha hoppet fra helikopter – demo-/reklame-hopp – med et surfebrett tapet til kroppen, og det bare ble slik fordi piloten ikke var komfortabel med løse gjenstander i flyvemaskinen sin?! Eller med en kamera-hjelm med egenvekt så høy at man risikerer nakkesleng bare ved tanken på å skulle bøye seg ned og knyte sko! Eller som deltaker i presisjonshopping hvor man praktisk talt ofret både armer og bein. Og for ikke å snakke om alt det andre utstyret de flagret rundt med...

Erik, Kjell Olsen og Olaf presenterte hver sin del av fallskjermhistorien. Kjell glimret med sitt velkjente engasjement og strålende fortellerteknikk og loset forsamlingen gjennom historien fra tidenes morgen med overskriftene "Slik begynte det" og "Livet

på feltet". Erik stilte i sporty antrekk – joggebukse og godt brukte joggesko – som for å understreke innholdet i sin del av foredraget: "Konkurranseshopping". Olav – første nordmann i fallskjerm over Nordpolen – og som under foredraget stadig forlangte å få se mappa si (som forøvrig lå på lap top-en), fortalte om siviltmilitært samliv. Historiene var mange, gode og ikke minst underholdende. Det hele ble krydret med en rik samling av bilder og videoer. I drøye to timer underholdt de den måpende forsamlingen, og de timene gikk fort.

Vi takker VFSK for et glimrende foredrag, og bøyer oss i det støvet som tjukt henger igjen på det stedet der gutter skilles fra menn. Vi håper at flere unge gutter og piker i Hopp-Norge kan få gleden av å få høre foredraget.

VINDTUNNEL

ER NYTTEVERDIEN LIKE HØY SOM PRISEN? INNKALKULERT MOROA - UTVILSOMT JA

KITT TEKST OG FOTO

Jeg har besøkt to tunneler i vinter. Hos begge har jeg spurt om å få hjelp til å skrive praktisk rettet artikkel om trening i tunnel. Franskmenenes holdning er at man skal følge instinktene, og synes teoretisering er unødvendig. Amerikanerne jobber med et instruktør kompendie som jeg skal få når det er klart.

I mellomtiden nøyer jeg meg å skrive litt om fordelene og ulempene ved de to tunnelene jeg har vært i. De representerer to forskjellige teknologier og filosofier.

Latinsk eller anglo-saxisk

Amerikanere og franskmenn er ulike på mange måter. Franskmennene snakker om anglo-saxisk og latinsk stil, og mener at amerikansk vestkyst – som Arizona Airspeed hører til – er mer lik latinsk stil enn amerikansk østkyst – som Majik hører til. Amerikanerne fryser av alt annet enn egen teori.

I Orlando bestilte jeg tre dager å 15 min flytid, og sa fra at jeg var fallskjermhopper. Da jeg kom på stedet møtte jeg hoved-

instruktøren Joe og daglig leder Craig Buxton – tidligere trener for det norske landslaget. Jeg fortalte at det var mange år siden jeg hadde hoppet noe firer, at jeg har flydd en del storformasjon, og de siste årene bare har vært boogiehopper med funjumps, freefly og litt FS. Jeg ville gjerne lære den nye flystillingen, Mantis (skjønner du jeg er litt gammel i tralten?). Vi brukte tre kvarter i klasserommet, med alle de andre instruktørene til stede. Jeg fikk mye teori, og god dirt-dive. Joe ønsket at fokuset på stillingen skulle være underordnet, mens jeg skulle trene på å fly armer og bein isolert. Dette var mer instinktivt, og slik Airspeed også instruerte, mente han. I tunnelen skulle jeg være alene, med Joe stående i døren for å gi meg signaler og tilbakemelding.

Jeg synes denne formen for instruksjon fungerte finfint, og så stor fremgang i løpet av 45 min. At jeg fløy alene hele tiden var helt i orden. Argumentet ”hvis du kan fly din egen kropp kan du fly hva som helst etterpå” kjøper jeg. Det var ikke noe stort savn etter noen å fly med.

Da vi kom til Paris var vi to, Ingun og jeg. Vi møtte instruktøren Stéphane Zunino. Det ble tid til en kort brief før vi fikk inn i tunnelen, og vi forsto at her fløy man mist en-til-en. Vi fikk ikke noen dirt-dive, og vi fikk sagt lite om nivået vårt. De første par rundene gikk vi inn sammen med Stéphane alene, og skulle være hans speilbilde. Hermegåsa fungerer fint som oppvarming, men i lengden sliter jeg med læring basert på å følge lederen. Det ble for hektisk, og jeg begynte å kave. Et annet problem for meg var at jeg hadde forventninger til å skulle fortsette med de øvelsene jeg i Orlando, så hjernen gikk i vranglås. Å skulle fly instinktivt etter en annen fungerer dårlig sammen med fokus på akkurat den vinkelen på kneet eller albuen. Ingun som er vant til lagidrett og hadde sitt første besøk i

vindtunnel synes denne metoden fungerte bra, og tok til seg mye. Så begynte vi å fly treer. Dette var så lite vellykket uten annen dirt-dive enn den vi fikk inni tunnelen at vi bestemte oss etter noen runder for å gå tilbake til en-til-en.

Vi diskuterte forskjellene på treningsfilosofiene med sjefsinstruktør Manu Ars etter første dag. Det hjalp for min del å neste dag bare gi f... i hva jeg kom for å trene på, og la kroppen gjøre det den ville instinktivt. Da gikk flyvingen bedre, men jeg synes ikke jeg hadde hatt tilsvarende fremgang som i Orlando – hvis noen. En stor ulempe var at vi dag to var ufattelig støle etter å ha dratt på med 27,5 min hver første dag. Anbefalingen var maks 20 min på en dag, og min erfaring med 15 burde ha tilsagt at jeg satt meg på bakbeina da Ingun synes det høstes veldig snaut ut...

Forskjellene

De to vindtunnelene har forskjellig konstruksjon og størrelse. SkyVenture Orlando er konstruert med motorene i toppen slik at luften suges opp og gjennom det sylindermete flykammeret med faste vegger. Aerokart i Paris har motorene på siden under tunnelen. Den blåser luften opp først gjennom en fast sylinder, så videre opp i det litt koniske flykammeret som er stort og åpent, med flyområdet definert av nettingvegger og tjukkaser langs kanten.

Forskjellene for publikum er merkbare på flere områder.

Arealet er litt større i Paris enn i Orlando. Det gjør at det er lettere å fly firer blokker der. På grunn av den koniske utformingen og at mye av luften forsvinner ut i hele flykammeret – også rundt nettingen – får man en mer ujevn luftstrøm særlig i ytterkantene. Dette vil ikke by på store problemer for erfarne lag og hoppere, men uerfarne vil oppdage at det både er vanskelig å fly i ytterkantene, og at man bruker mye tid på å

komme seg inn i luftstrømmen igjen dersom man faller ned på nettet. For helt uerfarne vil jeg si at det er mye bedre å reise til Orlando hvor du får jevn luftstrøm, om enn i et noe mindre areal.

Luftstrømmen kan justeres i forhold til fallhastighet og planlagte øvelser i Orlando, men ikke i Paris. Det innebærer at du i Paris på forhånd må fortelle at du er fallskjermhopper, slik at du kommer en dag det er andre hoppere der, og dere får maks hastighet. Freeflyere må planlegge enda bedre; det går an å trene head-up posisjoner i FS-hastighet, men er du på så høyt nivå at du ønsker å trene høyere fallhastighet må du booke en dag eller helg hvor det er planlagt for freeflying. Da fjerner de

Flere alternativer

Aerokart i Paris er dyrere enn SkyVenture i Orlando. Regner du bort differansen i flybilletter og ikke minst reisetid ender du nok opp med omtrent samme budsjettet. Priser og bookinginformasjon finner du på www.aerokart.com og www.skyventure.com.

Det finnes mange andre vindtunneler rundt omkring, selv om de to nevnte er mest besøkt av nordmenn. SkyVenture har tunneller spredt over USA, blant annet i Perris Valley, CA. Flere er under bygging. I Europa er det foreløpig Paris som er mest brukt, men også her finnes det flere andre, og flere er under bygging.

Bodyflight Bedford i England åpner en monster vindtunnel i august – faktisk verdens største. Flykammeret blir 16 fot på tvers og 26 fot høyt. Her lover de også den beste vindkvaliteten. Bodyflight har overtatt myndighetenes fasiliteter som ble bygget på 50-tallet for å teste fly. De lover dyktige instruktører, topp luftstrøm og mye plass. Alle firer blokker og mange åtter blokker vil lett kunne gjennomføres i tunnelen, og det vil bli høy vindhastighet for freeflying. Det vil også bli treningsrom, creeperområde, shop, kafé, video system og overnatting på stedet. Priser er enda ikke offentliggjort, men det vil bli etablert et ”frequent flyer” program. Bedford ligger ved Luton airport, eller to timers togtur fra Londons flyplasser. Kontakt bev@bodyflight.co.uk for mer informasjon.

Sylinderen under hovedkammeret i Paris. Åpent for erfarne freeflyere enkelte dager.

15-20 min om dagen er plenty...

Brunch en vårdag i Paris, eller factory outlets i Orlando?

Bar og café og stor innendørs co-cart bane på Aerokart. Disney-world, Universal studios og Wet'n'Wild i Orlando.

Stéphane Zunino

nettinggulvet under den vanlige flysonen, og slipper øvede ned i sylinderen under hvor lufthastigheten er høyere. I begge tunnelene må du forvente mange timer head-up før du får gå på head-down dersom du er freeflyer.

Bookingsystemene er forskjellige. I Orlando booker man som regel definert tid: flere lag deler like deler av en time, eller enkeltpersoner booker f. eks 15 min av en halv time. Man flyr så i sykluser på 2 min på/av, eller hva man blir enige om seg i mellom. Når du passerer slusene for tunnelen er du inne i bråket og støyen, men det er god plass til å dirt-dive i forkant, utenfor slusene. I Paris booker man f. eks 15. min, og får et oppmøteklokkeslett, med beskjed om å sette av et antall timer. Man blir tatt inn gruppevis i større grupper. Fordelen er at du kan si fra hvor lang hvile du vil ha mellom de 2,5 min flytid du har ad gangen. Ulempen er at man kan bli ventende lenge inne i det vindfylte rommet, noe som i seg selv er ganske slitsomt. Om man flyr større formasjoner øker selvsagt flytiden i begge tilfellene. Man doubler flytiden om to stykker booker 15 min av en halvtid og man flyr toer hele tiden.

Temperaturen er en viktig faktor! I Orlando er temperaturen i tunnelen lik den på utsiden, verken mer eller mindre. Det kan

bli temmelig kaldt i desember og januar, så husk varme klær om det er kaldt ute. I Paris sirkuleres og varmes luften opp kraftig. Temperaturen inne blir rundt 15 grader varmere enn ute. Deilig om vinteren, men om ikke du er en skikkelig hund etter tropiske temperaturer, styr unna Paris i de varme sommermånedene – allerede i april kan det bli ulidelig varmt, og du oppholder deg i tunnelen ganske lenge. Drikk masse, og ikke ha noe under hoppdressen.

I Paris tilbyr de ikke video av egen flyving, men du kan få en annen hopper til å filme deg gjennom nettingen. I Orlando er det oppmontert videokamera inn i tunnelen, slik at du kan få med en DVD med din flyving når du reiser. Ta gjerne med egen DVD, eller kjøp der. Du bør uansett be dem ikke fullføre brenningen før etter siste økt, slik at du får alt på en DVD.

Lag og konkurranser

Nå er vindtunnel et nødvendig verktøy for lag som vil hevde seg både internasjonalt og nasjonalt. På spørsmål om luften og flystilen blir vesentlig påvirket forteller Manu at begge de to tunneltypene er så like the real thing at du vil se fint lite forskjell. – Det laget som først gjorde vindtunnel til sin hovedtreningsmetode var Majik. Man ser det på måten de flyr en del blokker på –

veien de går og løsningene de velger er preget av å ha flydd mye i tunnel, mener Manu Ars.

I Frankrike har de over to år gjort forsøk med lag bestående av fallskjermhoppere, men som bare har trent i tunnel før det franske mesterskapet. Det første året gjorde laget bare tre fallskjermhopp sammen før konkurransen. Det viste seg å være altfor lite, til tross for at de hadde tunneltid tilsvarende borti 1.000 hopp. Året etter gjorde de et par og tyve hopp sammen før konkurransen. Da gikk de til topps. Så få hopp var tilstrekkelig til å tilpasse seg den virkelige verden, med exit, sikkerhet, flyving og landing.

At vindtunneltrening er et viktig supplement for konkurrerende lag er allerede en kjensgjerning. Ingen av de jeg snakket med tror likevel at vindtunnel blir hovedaktiviteten fremfor fallskjermhopping. Det utvikler seg nå rene vindtunnel konkurranser, både i Freefly og FS. Paris har funnet en konkurranseform som gjør at flere fallskjermag fra hele Europa stiller. Prisen gjør nok sitt til at det ikke vil ta helt av som egen konkurransegren. Når instruktørene i Orlando vinner en tunnel freefly konkurranse stiller de i særklasse med borti 10.000 flytimer hver... En av de som instruerte meg har aldri hoppet fall-

skjerm, og har heller ingen planer om å begynne.

Konklusjoner

Den ene liker mora og den andre liker dattera. Om jeg var sylfersk ville jeg ikke dratt til Paris. Der risikerer du å bruke altfor mye og ubehagelig tid i dødsosen ute ved og nede på nettene. Et godt lag kan like gjerne reise til Paris som til Orlando. Plassen er større, og man får gjort mer.

Skal man ha instruksjon fra tunnelenes egne instruktører anbefaler jeg i Paris å forsøke å booke dirt-dive og teori separat. For å få til dette bør du reise sammen med en gjeng. På begge steder bør du gjennomgå opplegget nøye på forhånd, slik at dine målsettinger blir oppfattet og tatt hensyn til.

Om man liker fransk avslappet og loose filosofi, eller amerikansk mer fasitorientert opplæringsform er smak og behag. Vi har vært influert av amerikanerne i så mange år at jeg tror de som har vært på norsk basic eller FS-skole og liker det bør velge Orlando. For de som ikke har funnet seg til rette i det norsk-amerikanske systemet kan det være en god idé å stikke til Paris. I og med at du ikke bruker hele døgnet i tunnelen, ta også hensyn til hva de to byene har å by på!

Manu Ars

"The **Spectre** gives me the **versatility** to photograph whatever I **want** from freeflying to C.R.W.

*Craig O' Brien
Freefall Photographer
National & World
Champion Cameraman*

photo by: Larry Sanchez

"Soft, consistent, on-heading **openings** are a must for anyone that **flies camera.**"

*Greg Gasson
Freefall Photographer
World Champion
Cameraflyer/Stuntman*

photo by: Benjamin Forde

"I can **count** on my Spectre to get back from a **long spot**. I can land it in a tight area or front riser turn for a **nice swoop.**"

*Tony Hathaway
Freefall Photographer
11,600+ jumps on PD canopies
6,500+ jumps on Spectre*

photo by: Sally Hathaway

SPECTRE
BY PERFORMANCE DESIGNS

CONSISTENT

RELIABLE

VERSATILE

RESPONSIVE

EXCITING

BR RESERVE
BY PERFORMANCE DESIGNS

"...and of course we always use a PD Reserve"
performance designs.com
+1. 386.738.2224

DET ER ENKELT
Å BEGYNNE Å HOPPE
FALLSKJERM, MEN DET
KAN VIRKE SOM DET
ER EN STOR UTFORDRING
FOR MANGE Å FORTSETTE.

- DEN SOM TROR HAN ER
FERDIG UTLÆRT, ER IKKE
UTLÆRT, MEN FERDIG...

«SKAL MAN ENDRE VERDEN,
MÅ MAN BEGYNNE
MED SEG SELV.»

ØYVIND BUER **Tekst**
KITT **Foto**

Jeg tok AFF-kurs sommeren '00 og har nå holdt på lenger enn gjennomsnittshopperen. Det har fått meg til å tenke på hva som har gjort at jeg fortsatt hopper, og hvorfor jeg fortsatt daglig drømmer om neste hopp.

Det overrasker meg at frafallet i sporten er så stort. Det er ikke billig å ta kurs, og det er ikke noe man blir lurt med på av en dårlig selger. Inngangsbilletten til sporten og innsatsen man må legge ned for å gjennomføre et kurs, er så stor at har man først fått status som selvstendig hopper, burde man være stolt av seg selv og fortsatt med de gledene og utfordringene sporten har.

Legg en plan

Det beste tipset jeg kan gi er å ha en plan for hoppene. Forsøk å få til noe sammen med andre. Det spiller liten rolle hva man prøver på, om det er på magen eller ryggen, så lenge man har en idé om hva man skal gjøre. Gjør det til vane å sette deg et mål for hvordan du ønsker å bevege deg, og bruk dette for å lære mer neste hopp. Klarer man å oppfylle ett av målene så bør man være fornøyd.

Utvikling er den største motivasjonsfaktoren når jeg holder på med noe. Den dagen utviklingen stopper og hoppingen kun blir repetisjoner, mister selv den beste motivasjonen. Det er ikke lenger gøy å bare hoppe ut av et fly. Utfordringen og kicket kommer idet man klarer å gjennomføre de momentene man har planlagt.

Gi ikke opp fordi man ikke klarer ting med en gang. Det er de store målene det er morsomst å nå, og det er ingenting som er bedre enn å klare noe man har forberedt og forsøkt seg på i lang tid. Hvis man klarer å prestere når det virkelig gjelder, gir det en bra følelse. Det være seg i konkurranser eller rekordforsøk. Man glemmer ikke følelsen man har når man henger i skjerm etter en

vellykket førsteunde i NM, etter den største formasjonen eller første gang man klarer å oppnå kontakt i fritt fall.

Gjør deg attraktiv

Hvordan bør man legge opp hoppingen sin for å oppnå mest mulig utvikling? Alle, uansett erfaringsnivå, har godt av instruksjon. Selv den mest erfarne storformasjons hopperen, AFF-hoppmesteren, videomannen eller hopperen med tiår i sporten vil ha godt av det. Ikke sjelden ser vi jenta med noen og førti hopp, som ble sendt på Basic av AFF-hoppmesteren hun ble spesielt godt kjent med sommeren før, komme hjem med en teknikk som langt overgår hans, til tross for både instruktørpapirer, tandemsertifikater og over tusen hopp. Med litt flere hopp og noe mer erfaring er jeg ikke i tvil som hvem som blir den beste hopperen.

Det samme gjelder AFF-hoppmestere rundt om i landet. Det hender instruktørene er mer stabile enn eleven på nivå 3 fordi de ikke har teknikk eller ferdigheter nok til å følge eleven. Eller instruktører som tviholder på eleven og presser hodet sitt mellom riggen og kroppen på eleven etter exit for å holde dem stabile, i stedet for å bruke armer og bein effektivt. Har man først kommet inn i videomann- eller AFF-mafiaen på hoppfeltet, har man liksom blitt flink nok, og ingen gidder lenger å betale for hoppene sine. Det kan virke som de er ferdig utlært, mens de i realiteten har masse å lære...

Vær med noen dager eller uker på FS- eller FF-skole i løpet av sommeren eller kanskje aller helst Basicene i løpet av vinteren og våren, og du vil oppdage at du med litt fokus på grunnteknikk plutselig blir den som andre vil hoppe med. Jeg kan garantere at alle i løpet av noen få hopp vil bli bedre. Du kan garantere for at du kommer inn på riktig slot i storformasjonen, du kan bli videomannen som filmer best fordi du kan fly med beina, AFF-hoppmester som har best kontroll eller

rett og slett den folk vil lære mer av. Du blir en ressursperson som folk kan henvende seg til for å utvikle seg videre; en ettertraktet hoppkamerat.

Den beste kombinasjonen er å være med på litt instruksjonshopping, for så å prøve seg fram på egenhånd. Det som er bra med Basicene eller FF- og FS-skolene, er at de gjør deg i stand til å briefe, gjennomføre hoppet og debriefe deg selv underveis. Du vet at når du sitter i luften på egenhånd så er det riktig teknikk du forsøker, og du vil bli tryggere og bedre på det du jobber med jo flere repetisjoner du får. Når man så føler seg trygg; oppsøk mer instruksjon. Det er enkelt for instruktørene å tilpasse læringen til det nivået du er på, og du vil alltid ha mer å lære.

Kvalitet eller kvantitet?

Dersom man lurer på hvor flink en hopper er spør man vanligvis hvor mange hopp han har, og til nød hvor mange FS eller FF. Dette gir en viss indikasjon på hva hopperen er god for, men like viktig vil det være å spørre om hvor mange instruksjonshopp de har. Generelt er folk litt skeptiske til instruksjonshopp. Folk tenker mer på kostnadene per hopp enn på hva som vil gjøre dem bedre. Man tenker ikke på at et instruksjonshopp kanskje er verdt *mange* ganger mer når det kommer til teknikk og erfaring? Hvorfor bruke flere hopp på å erfare noe som andre kunne fortalt deg etter ett hopp?

Jo tidligere i hoppkarrieren man får instruksjon jo mer vil du ha igjen for det. Det er mye lettere å lære seg riktig og effektiv fritt fall stilling tidlig enn å endre på allerede automatiserte bevegelser. Fritt fall stillingen du lærer på AFF-kurset gjør deg kun i stand til å falle stabilt, og egner seg ikke til mye annet enn å trekke skjerm uten å gå på rygg. Heldigvis sørger håndboken for at man får en videre innføring i FS, FF og skjermkjøring på vei mot B-sertifikat, men det blir en enkel innføring. Man blir bare rustet til å hoppe med

HVORDAN FORTSETTE MED HOPPING

Øyvind blir med på morohopp...

flere enn tre hoppere på en gang uten ledelse av instruktør. Sikkerhetsmessig er det supert og det gjør deg i stand til å prøve å feile på egenhånd uten å torpedere andre, men skal man få fart på sakene så oppsøk mer instruksjon enn håndboken krever.

Grunnteknikk og basisferdigheter

Sats på egne basisferdigheter først, og så bli med på de store eller vanskelige formasjonene. Gå heller tilbake og fokuser på egen grunnteknikk. Det blir som å ta ett skritt tilbake og to skritt fram! Alle kan svinge fort, men ikke alle kan gjøre det like presist, effektivt og teknisk riktig. De fleste klarer å gjennomføre relativt vellykkede hopp med noen kreative varianter av fritt fall stillingen de lærte som elever. En riktigere grunnstilling gjør deg i stand til å score flere poeng og bli med på større formasjoner.

Tenk kroppsstilling mens du ligger helt stille og

venter på andre. Jeg har vært super privilegert som har fått være hjelpeinstruktør på Basicer, FS-skoler, hoppet AFF og ikke minst vært med på store formasjoner. Det blir til at man ligger mye stille. Ikke se på det som bortkastet tid. Fokuser på kroppsstilling, beinstilling, armene og hodet. Jeg aldri har ligget stille på slike hopp. Jeg samler beina litt mer. Jeg beveger føttene fra side til side for å kjenne etter hvordan luften tar, jeg lar knærne gå opp og ned som om jeg skulle begynt en sving, jeg strekker mer og mindre på beina og spriker med fingrene for å føle hvordan luften påvirker kroppen. Jeg har fått veldig mye ut av "ventetiden".

Gjør andre bedre

Hvordan kan du gjøre de du hopper sammen med bedre? Jo, nettopp ved å utvikle deg og få bedre teknikk. Du får ikke gjort mye med andres

ferdigheter eller teknikker og du kan uansett ikke endre dem. Det er en prosess de må gjennom. Du kan være med på å tilrettelegge for at de skal ha størst mulig potensial for læring. Du må la andre lære av deg, og du må tørre å lære av andre. Bidra med det dere kan hver for dere. Så vil dere gjøre hoppdagen morsommere for hverandre.

Oppsøk informasjon

Kontakt andre hoppere og oppsøk informasjon fra håndbøker, artikler eller bøker. Bruk instruktøren din, organisatoren, få med videomann eller bli med på FS-skoler. Sett sammen hopp selv eller bruk IPC's formasjoner. Vær kreativ og press grensene. Ta litt sjanser. På en bra dag kan man få til det utroligste! Det viktigste er at man blir med på det som skjer. Bli med på innhoppene, de sprø ideene til Even eller utelandingene til Knut Magne. Det er hoppglede!

Debrief hverandre, evaluer eller syns i vei. Tenk gjennom din egen innsats. Bruk gjerne målene som utgangspunkt for debriefen. Fikk du til det du prøvde på, og eventuelt hvorfor ikke?

Mange kommer til oss etter en treningsdag og sier: "Bli med på et morrohopp 'a'!" Vi tenker at vi ikke har gjort annet enn morsomme hopp i hele dag, men sier ikke nei takk til et trackehopp, et hopp'n'pop, en skjermkjøringstur i høye i cumuluskyer eller et innhopp. Vi har et mål med de hoppene også. Det er utvikling, lek og glede i disse hoppene.

Det er ikke mye som er morsommere enn å være med på nye ting. Bli med, flytt grenser og sørg for at du hele tiden utvikler deg. Det er grunnen til at jeg fortsatt gleder meg over hoppingen, og det vil jeg at alle andre også skal gjøre.

Øyvind kommer til å følge opp med tekniske treningstips i senere artikler.

NORGESCUP OG EUROPACUP

DET BLE EN VELDIG
SPENNANDE FØRSTERUNDE
PÅ VOSS I NOREGSCUPEN I
CANOPY PILOTING.

Anders Flatlandsmo **Tekst**
Kitt **Foto**

Dei tre fyrste plassane var heilt åpne inntil sistemann og formann HC Amlie landa. Han vart litt for kort i det siste presisjons hoppet og enda dermed på 3. plass med 7 poeng. Med like mange poeng, men med ein eventseier i favør, kom regjerande norgesmeister Mathias Holtz på 2. plass. Kristian Moxnes hadde dagens raskaste speed carving run på 3,1 sekund, men vart totalt slått av Mathias. I distanse hadde han ein "Vertical extension", men redda seg med inn på ein god andrerunde med 79 meter, og endte her med 3 eventpoeng. Dei tre utøvarane hadde alle 5 eventpoeng før rundane i zone accuracy. Moxnes trakk her det lengste

strået, og med eventseier vant han knepent med eit poeng.

Ny thriller i Skien

Den andre runden norgescupen vart igjen ein thriller. Til tross for heller ruskete vær var swoopingforholdene til tider særdeles gode. Og med sprettnye Skydesign-blades låg alt til rette for ein spennande swoop-kamp i Skien. Kristian Moxnes var lengst i distanse med 195 m på to rundar, men HC Amlie og Mathias Holtz hadde og lengder tett oppunder 100 meteren. I sone presisjon var det bergensaren Kenneth Cindahl sin tur til å visa sine flygekunstar, og slo til med dagens beste på 72 poeng. Moxnes var uheldig og kom ikkje ein gong fram til sone 1. Det gjorde derimot HC, og med to gode

event-plasseringar vart han dagens vinnar. Tett fulgt av Moxnes og Holtz.

Tredje runde under veko

Då store snømengder i fjellet og statistiske data frå NVE spådde heller fuktige landings-områder rundt Vangsvatnet i sommar, var det ikkje anna å gjera for organisatorane av årets European Swooping Tour og Norges Cup og lita til det gamle gode ordtøkket "Alt ordnar seg". Voss Golfklubb viste seg og vera løysinga denne gongen. Og det med stil. Midt i det frodige graset, to vakre jumfruelige pondar på 50 meter i diameter. Naturskjønt tilrettelagt med flotte snø-kledde fjell i bakgrunnen. Betre utgangspunkt kunne me ikkje få. Med solid støtte frå Ekstremsportveko, Salomon, Bula, Olden

og F/NLF ordna omtrent alt som kunne ordna seg fram mot konkurransestart.

Etter nokre gode dagar med flyging i Gudvangen og trening på arenaen var det klart til dyst. 17 deltakarar frå 8 nasjonar stilte på brief torsdag morgon i peisestovo på Bømoen. Ute låg tåko tett mydlo dei gjennomvåte telta i skogen. På arenaen stod 42 kalde og blaute medhjelparar klare til innsats. Regnet var ingen ting å gjera med. Det var berre å venta på fredag.

Ny dag. Endelig var det nokon som hadde vet til og skru av kranen. Hoppaparar og crew gjorde seg klare. Speed Carving var fyrste event. Både Henning Hegbom og HC Amlie viste at dei beherska forholda og hevda seg godt i fyrste omgang med henholdsvis 4,95 og 4,10. I andre omgang viste og Leif Arne

Spidsberg at han vilde vera med på moroa og peip inn på 3,93. Men det hjalp ikkje so mykje når PD-Teamet hadde bestemt seg for å halde seg over eit sekund føre dei andre. Best totalt vart Jay Moledzki med 5,72 sekund, 2,74 som beste. Noko som gjer ein gjennomsnittshastighet over dei 70 carving meterane på 92,4 km/t! . Like etter kom Shannon Pilcher med 5,75. HC beste norske på 6. plass med 8,03.

I Distance vakna Spidsberg til og var heilt

likt med dei beste i fyrste omgang med 78,00 i motvinden. Kun Moledzki skilte seg ut med dagens lengste på 103,80. I andre omgang var Leif Arne igjen best av dei norske og han endte til slutt på 5. plass med 136,34, knappe 15 meter bak den forrige verdensrekordhaldaren Shannon Pilcher. Moledzki var det ingen ting å gjera med. Han vant eventet med 198,50 meter totalt. Jonathan Tagle frå USA som har verdensrekorden på 150,57 meter, vart litt for ivrig i

andre omgang og dundra so hardt inn i vatnet at han fekk konkurransens einaste gule kort.

Då solgangsbrisen kom sterkt utpå fredagen vart Zone Accuracy flytta til lørdag morgon før finalen. Sidan det kun er dei seks beste frå kvalifiseringen som går vidare til finalen var spenningen no stor. HC Amlie låg på sjette plass etter dei to fyrste eventa. Ikkje uventa var det derimot PD-teamet som dominerte også presisjonen. Shannon

Pilcher prikka inn full score i begge omgangar og endte med 200 poeng. Rett bak fylgte Moledzki og Neri med 191 kvar. HC takla dessverre ikkje presset og endte til slutte heilt på 11 plass etter ein vertical i andre omgang. Igjen var Leif Arne beste nordmann på 7. plass med 144 poeng.

Sjølvs om påde Leif Arne, HC og Henning var både gjemne og til tider svært gode heldt det ikkje til finaleplass. Plasseringane vart til slutt 8., 9. og 10. Men kjekt er det

likevel og sjå navn som Loïc Jean-Albert og Gui Padua bak dei på lista. Begge profesjonelle hopparar.

I finalen vart alle poeng nullstilt og det var klart for tre rundar Carving Distance med vannmarkering gjennom fyrste gaten. Bruno Brokken, Belgia, Henny Wiggers, Nederland og Ian Bobo, USA viste tidlig at dei ikkje mestra medaljelengder. Likevel var det spennande då sjølv den beste kan bomma på vannmarkeringa og få o i score. Då det kun

var Brokken som var redd for og verta blaut på beina låg forholdene til rette for dei som virkelig fekk det til og svinga. Shannon Pilcher, USA og Francisco Neri, Venezuela tevla tett. Neri best i fyrste, Shannon i andre, og Neri igjen i tredje. Shannon fekk likevel flest meter totalt med 228,31 og sikra sølvmedaljen og 2000 US\$ i premie. Best gjennom heile konkurransen var Moledzki. I finalen var han igjen best i alle tre rundar. Og som ein vinnar verdig avslutta han konkur-

ransen med finalens lengste carv på 91,60 meter. Nesten 15 meter lengre enn konkurrentane. Jay Moledzki frå Canada vinnar av 4000\$, årets fyrste EuropeanSwoopingTour meet, og sesongen tredje Noregs Cup i Canopy Piloting. Ingen nordmenn med cup poeng denne gongen.

Me vil takka alle dei som var med og hjalp til, spesielt Espen, Eirik, Ufo og Sæimi.

De følgende NC rundene i CP sker på Østre Åra (Oslo FSK) og Oppdal (NTNU FSK).

Land in the sand

www.skydiveempuriabrava.com

Tel. (+ 34) 972 45 01 11

17487 Empuriabrava - Spain

konkurranser-lag

Resultater runde 1 NC Arrangør Voss FSK

Hoveddommer Anders Flatlandsmo

Plassering totalt	Navn	Hastighet Carving				Distanse				Sone Presisjon				Poeng totalt
		Time 1	Time 2	Total tid	Plass	Metres 1	Metres 2	Total meter	Plass	Poeng 1	Poeng 2	Total poeng	Plass	
1	Kristian Moxnes	3,1	5,4	8,5	2	v	79	79	3	76	84	160	1	6
2	Mathias Holtz	3,4	4,5	7,9	1	v	73,9	73,9	4	69	84	153	2	7
3	Hans Christian Amlie	5,5	4,4	9,9	3	59,3	74,1	133,4	2	69	84	153	2	7
4	Cameron	10	6,4	16,4	6	36	98	134	1	0	0	0	6	13
5	Erling Strømmen	4,2 +5 +5	5,6	15,6	5	60,4	v	60,4	6	69	69	138	3	14
6	Lars Erik Skjervheim	4	6,3	10,3	4	v	v	0	9	43	53	96	4	17
7	Øyvind Buer	10	10	20	10	dns	63,3	63,3	5	dns	dns	0	6	21
8	Bjørn Magne Bryn	10	3,7 + 5	18,7	8	52	v	52	7	dns	dns	0	6	21
9	Tore Buer	10	8,3	18,3	7	dns	dns	0	9	dns	dns	0	6	22
10	Kenneth Cindahl	10	10	20	10	v	v	0	9	69	0	69	5	24
11	Even Rokne	10	10	20	10	5	34	39	8	0	0	0	6	24
12	Kjetil Follesø	8,2 + 5	9	19	9	v	dns	0	9	dns	dns	0	6	24

NC plassering etter tre runder

Plass	Navn	#1 Voss	#2 Grenland	#3 Voss	Poeng totalt
1	Kristian Moxnes	7	5	0	12
2	Hans Christian Amlie	4	7	0	11
3	Mathias Holtz	5	4	0	9
4	Cameron	3	0	0	3
5	Erling Strømmen	2	1	0	3
6	Jostein Nordby	0	3	0	3
7	Kenneth Cindahl	0	2	0	2
8	Lars Erik Skjervheim	1	0	0	1
9	Øyvind Buer	0	0	0	0
10	Bjørn Magne Bryn	0	0	0	0
11	Tore Buer	0	0	0	0
12	Even Rokne	0	0	0	0
13	Kjetil Follesø	0	0	0	0
14	Kjetil Susrud	0	0	0	0

Resultater runde 2 NC Arrangør Grenland FSK

Hoveddommer Erling Sagen

Plassering totalt	Navn	Hastighet Carving				Distanse				Sone Presisjon				Poeng totalt
		Time 1	Time 2	Total tid	Plass	Metres 1	Metres 2	Total meter	Plass	Poeng 1	Poeng 2	Total poeng	Plass	
1	HC Amlie					80,5	98,2	178,7	2	72		72	1	3
2	Kristian Moxnes					98,9	96,1	195	1	0		0	5	6
3	Mathias Holtz					0	96,7	96,7	5	68		68	3	8
4	Jostein Nordby					81,6	79,95	161,35	3	0		0	5	8
5	Kenneth Cindahl					38	0	38	7	72		72	1	8
6	Erling Strømmen					67,7	76,65	144,35	4	0		0	5	9
7	Kjetil Susrud					0	82,5	82,5	6	57		57	4	10

Resultater runde 3 NC og EC Arrangør Voss FSK

Hoveddommer Anders Flatlandsmo

Finale i Carving Distanse		Runde 1			Runde 2			Runde 3			TOTAL	
Navn	Land	Swoop	Porter	Meter	Swoop	Porter	Meter	Swoop	Porter	Meter	Meter	Plass
Jay Moledzki	Canada	ok	ok	80,36	ok	ok	78,05	ok	ok	91,60	250,01	1
Shannon Pilcher	USA	ok	ok	72,46	ok	ok	78,20	ok	ok	77,65	228,31	2
Francisci Neri	Venezuela	ok	ok	72,61	ok	ok	65,39	ok	ok	78,42	216,42	3
Ian Bobo	USA	ok	ok	65,06	ok	ok	61,00	ok	ok	66,80	192,86	4
Henny Wiggers	Netherlands	ok	ok	65,46	ok	ok	56,80	ok	ok	42,73	164,99	5
Bruno Brokken	Belgium	o	ok	0,00	ok	ok	37,80	o	ok	0,00	37,80	6

REDAKSJONEN HAR IKKE
MOTTATT RESULTATER FRA
NC I ØVRIGE GRENER.
SKJER DET NOE DER UTE?

Team Valkyrie

KRISTIN OPØIEN **Tekst**
EDISON PACHECO **Foto**

Valkyriene jobbet for guden Odin og hadde som oppgave å velge ut de krigsmenn som skulle dø på slagmarken/felten, for deretter å føre dem til Valhall. Grunnen til navnevalget skyldes at vi ønsket å finne et navn som skulle bety noe for oss: Feminint, norsk og samtidig militært.

Vi er fem jenter som alle er utdannet i og jobber til daglig som offiserer i Forsvaret. Lagets medlemmer er:

- **Cathrine Tunes** (hale) som vi har valgt ut til lagmajor (hun er den av oss med høyest grad (major) og i tillegg den eldste på laget). Cathrine begynte å hoppe i 2000 og har ca 1000 hopp.
- **Trude Sviggum** (senter ute) begynte å hoppe i 1994 og har ca 2500+ hopp. Trude hoppet tidligere som front på Jentelandslaget. I tillegg er hun AFF instruktør og har også vært tandem instruktør.
- **Kristin Opøien** (senter inne) begynte å hoppe i 1995 og har ca 3000+ hopp. Kristin hoppet tidligere som front på Rekrutteringslandslaget Rookies, og senere som

hale på Jentelandslaget. I tillegg er hun AFF instruktør og driver i disse dager og avgjør om hun vil fortsette som tandeminstruktør, eller avslutte tandeminstruktør karrieren sin i likhet med det Trude gjorde i fjor.

- **Anne Simone Botten** (front) begynte å hoppe i 2003 og har ca 200 hopp. Anne er den minst erfarne på laget, men hun er utrolig lærenem og lærevillig. Hun har i løpet av 2005 opparbeidet seg gode basic kunnskaper gjennom mange timer i vind-tunell og 4'er erfaring fra instruksjon av en av Norges beste fallskjermhoppere, Lise Aune.

- **Anne Sofie Bøe** (video) begynte å hoppe i 2000 og har ca 600 hopp. Sofus har eget Freestyle lag og er den eneste på laget som frivillig flyr med hodet ned. Hun har litt av en jobb foran seg når hun skal lære resten av laget denne delen av fallskjermporten. Sofus hadde få magehopp da laget startet opp og hun har gjort en formidabel jobb med å lære seg jobben sin. I tillegg til å filme er hun også lagets reserve.

Team Valkyrie er et prosjekt innen militær idrett. Laget ble offisielt i 2005, og vi hadde vår første treningssamling i Florida i april/

NAVNET VALKYRIE
HAR VI HENTET FRA
NORRØN MYTOLOGI
OG REPRESENTERER EN
EKSOTISK OG EVENTYRISK
DEL AV NORSK HISTORIE.

mai i år. Ikke alle jentene på laget kjente hverandre fra før, men det er ingen på laget som tror at det skal bli noe stort problem. Vi er alle utdannet i å lede og å bli ledet, og tror derfor vi kan diskutere oss fram til en felles forståelse av hva som er det beste for laget og for å nå målet vårt. Målet er ikke mindre enn gull i militært VM i India i 2007.

Vi har fått tildelt et eget budsjett på lik linje med andre militær idrettsgrener, og får lønn når vi er på trening og konkurranser. Å være representanter for Norge i militær idrettssammenheng er en viktig oppgave som Forsvarssjefen ønsker å støtte opp

rundt. Alle som har trent på et seriøst fallsjermag vet at treningssamlinger ikke er noen "slaraffen-liv" med masse party og høy sigarføring, men at det er en jobb som krever like mye av den enkelte som en vanlig jobb – kanskje til og med enda mer hard jobbing.

Laget har fått til en avtale med Sørafrikaneren Gary Smith som trener fram til 2007, men vi brukte også andre trenere da vi var på DeLand nå i våres. I sommer vil vi få hjelp av Steve Hamilton på vår trenings-samling i starten av juli på Østre Åra. Foruten å delta i NM på Oppdal i august, er

vi også invitert som gjestelag til å delta på en militær konkurranse (for militære og sivile lag) i England i slutten av august. Å få konkurranseerfaring er viktig for oss. Vi har ikke hoppet noen trekning enda, så vi vet ikke hvilket snitt vi har. Dette året skal vi bruke til å bli kjent med hverandre og bygge opp et godt team, i tillegg til å "komme på nett" med basic kunnskaper og lære alle blocker i slottene våre.

Etter NM og konkurransen i England vil vi sette oss ned å se på planene videre framover. Budsjett for neste år vil også være med på å avgjøre det videre løpet vårt og

hvordan satsingen blir fram til 2007.

Vi er fornøyde med den første treningssamlingen vår på DeLand i vår. Det var mye bra hopping, men det er enda en lang vei før vi er i mål (India). Men med seriøs trening, hardt arbeid, riktig motivasjon og tiden til hjelp skal vi bygge et nytt vinnerteam – Team Valkyrie.

sett fra F/NLF tårnet

JÅ SÅ ER JEG PÅ Plass OG FORSØKER I 50 % STILLING Å FÅ OVERBLIKK OG GRIPE TAK DER HVOR TAK MÅ FESTES.

MED KNUT MAGNE UTE AV KONTORENE BLIR DET MANGE STOP-GAP AKSJONER Å TA, MEN HAN HAR VÆRT MER ENN HJELPSOM FOR EN SOM, SELV ETTER 40 ÅR I FALLSKJERMIDRETTE, OG MANGE ÅR SOM TILLITSMANN OG UTØVER, FREMDELES HAR MANGE TING Å LÆRE. SÅ TAKK TIL KNUT MAGNE FOR ALL HJELP OG BISTAND!

Vi har fått nytt styre og mye av min tid må brukes til tilrettelegging og arbeid for styre og SU, slik at de får gjort sin jobb mest mulig effektivt og at protokoller og annet infomateriale er på nettet omgående etter ferdigstilling. Håper du som medlem setter pris på denne endringen fra oss.

Som fungerende avdelingsleder og fagsjef for Fallskjermseksjonen inntil Jan Wang tiltrer, vil jeg også takke medlemmene for utvist tålmodighet og jeg håper at dere

har oppfattet at jeg gjør hva jeg kan for dere og at dere er seksjonens "kunder", altså de som betaler gildet. Og kunder har jeg en dyp og ekte respekt for. Og jeg håper også at dere som fallskjermidrettsutøvere har en like dyp og ekte respekt for forvaltningen av våre fellesverdier som begynner med dine holdninger til sikkerhet. Og da blir sum av våre holdninger vår totale sikkerhet. Og jeg må tilstå at jeg når jeg i løpet av mine første tre uker i stolen fikk servert 3 elevreserver på samme kull og kollisjon i åpen skjerm mellom to elever som var droppet på hvert sitt run, ja da forsto jeg

Kjell T. Olsen
D26, Fagsjef

DOPINGKONTROLLER

VERDENS LEDENDE ANTIDOPING EKSPERTER DISKUTERTE TILTAK FOR MER EFFEKTIVE DOPINGKONTROLLER.

- ØKT MÅL RETTET TESTING
- ØKT FOKUS PÅ UTVEKSLING AV INFORMASJON

ANDREAS HØYSTAD **Tekst**

Antidoping Norge arrangerte i mai en konferanse for verdens ledende eksperter på planlegging av dopingkontroller for å gjøre dopingkontrollene mer effektive. Ett 40-talls personer fra nasjonale anti-dopingbyråer og internasjonale særforbund deltok på konferansen.

Under konferansen var det enighet om å fokusere ytterligere på avslørende kontroller. For å få til dette er det behov for bl.a. mer utstrakt utveksling av informasjon mellom antidoping organisasjonene og tettere kontakt med politi- og tollmyndighetene. Videre bør det tilrettelegges for tipstelefoner også for doping.

Deltagerne på konferansen er enige om at man må øke innsatsen, både innen idrettene og nasjonalt, med særlig fokus på uanmeldte kontroller utenfor konkurranse. Det utføres altfor få uanmeldte kontroller utenfor konkurranse og de fleste skjer på feil tidspunkt.

I dag utføres det tre typer kontroller; avslørende, avskrekkende og forebyggende. Det var bred enighet på konferansen om at i fremtiden må antidopingorganisasjonene ha mye større fokus på avslørende kontroller.

Konferansen ønsker at antidoping organisasjonene, både nasjonalt og internasjonalt, satser mer på samarbeid med bl.a. politi- og tollmyndighet.

"Antidoping Norge ønsker ett mye nærmere samarbeid med politi og tollvesen for å utveksle informasjon og om mulig finne fram til de som gjør dopingmidlene tilgjengelig for idrettsutøvere" sier Solheim. Internasjonalt vil WADA fokusere på samarbeid med Interpol.

ASTMAMEDISIN PÅ DOPINGLISTA

DOPINGLISTA ER OPPDATERT MED 12 NYTTE LEGEMIDLER SOM NÅ ER TILLATT FOR SALG I NORGE; GIONA EASYHALER, ALBUMINATIV, EVISTA, FARESTON, HUMAN ALBUMIN, OCTAPLAS, RAPIFEN, SOMAVERT, SUFENTA, SYNACTHEN, ULTIVA OG VENOFUNDIN.

Giona Easyhaler brukes ved inhalasjon til behandling av lett, moderat og alvorlig vedvarende astma.

Albuminativ og Human albumin brukes til behandling av sjokktilstander pga lavt blodvolum der annen terapi er utilstrekkelig. Benyttes også ved tilstander med lav albumin pga akutt eller langvarig albumintap.

Fareston antiøstrogen som brukes som førstelinje hormonbehandling av hormonavhengig, metastaserende brystkreft hos kvinner etter overgangsalderen.

Evista antiøstrogen til behandling og forebyggelse av benskjørhet (osteoporose) hos kvinner etter overgangsalderen.

Synacthen brukes til stimulering av binyrebarken for å teste funksjonen av denne i diagnostisk øyemed. Øker da kortisolproduksjon.

Octaplas humant koagulasjonsaktivt plasma til bruk ved koagulasjonsdefekter, ved overdosering av warfarin (Marevan) og andre perorale blodfortynnende midler (vitamin K antagonister).

Rapifen, Sufenta og Ultiva sterktvirkende smertestillende midler som brukes i forbindelse med kirurgiske og diagnostiske inngrep. Beslektet med fentanyl.

Venofundin behandling og forebygging av hypovolemi (lavt blodvolum) og sjokk.

Somavert behandling av akromegali (for mye veksthormon). Sjekk dopinglista på www.anti-doping.no.

SU BULLETIN 0501

SU-BULLETIN 0501 OMHANDLER NYE BESTEMMELSER FOR TILTAK ETTER OPPHOLD I HOPPING, FORNYELSE AV INSTRUKTØR- 2 OG -1 LISENSER VED MANGLENDE VEDLIKEHOLD SHOPP FOR C- OG D-SERTIFIKAT OG ENDRET PAKKESYKLUS FOR RESERVE SKJERMER I PRIVATEID SPORTSUTSTYR.

SU sendte ut SU-bulletin 0501 i slutten mai 2005. Bulletinen inneholder en tabell som beskriver tiltak etter opphold i hopping. Dette betyr en vesentlig mer fleksibel løsning enn tidligere, ettersom tiltak er mer differensiert ift erfaring enn tidligere regelverk. SU tror regelverket blir oppfattet mer hensiktsmessig. SU vil understreke at instruktører må legge vekt på trening på bakken, spesielt for hoppere på lavere erfaringsnivå.

Erfaring/tid siden siste hopp	1 – 3 mnd	3 – 12 mnd	1 – 2 år	Mer enn 2 år	Mer enn 3 år	Mer enn 10 år
EA – nivå 1-3	Repetere siste godkjente nivå.	Praktisk prøve GK AFF for I-2. Repetere siste godkjente nivå.				
EA – nivå 4-7		Praktisk prøve GK AFF for I-2. Repetere nivå 3 og siste godkjente nivå.	Praktisk prøve GK AFF for I-1. Starter på nivå 3 i progresjonsplan.			
EA – nivå 8 og HD	Ingen.	Repetere nivå 5.	Praktisk prøve GK AFF for I-1. Repetere nivå 3, 5 og 7.			
EL	Repetere siste godkjente hopp.	Praktisk prøve GK I for I-2. Repetere to påfølgende godkjente hopp siste godkjente hopptype (UL, UL/M eller L/T).		Nytt kurs, hele progresjonsplan repeteres.		
EF – under 15 sek FF	Repetere siste godkjente hopp.	Praktisk prøve GK I og II for I-2. Repetere UL/T og siste godkjente hopp.	Praktisk prøve GK I og II for I-1. Repetere to hopp UL/T, to hopp 5 sek FF og to hopp siste godkjente hopp.			
EF – over 15 sek FF		Repetere siste godkjente hopp.	Praktisk prøve GK I og II for I-1. Repetere ett hopp UL/T, ett hopp 5 sek FF, 10 sek FF, 10 sek FF og siste godkjente hopp.			
A (utd. GK AFF)	Ingen.		Repetere nivå 3, nivå 5 og fire valgfrie hopp nivå 8. Maks vingbelastning 0,95.	Praktisk prøve GK AFF for I-1. Repetere nivå 3, nivå 5, nivå 7 og alle hopp nivå 8. Maks vingbelastning 0,95.	Praktisk prøve GK AFF for I-1. Starte på nytt på progresjonsplan AFF. Maks vingbelastning 0,95. A-sert.: Hele progresjonsplan.	
A (utd. GK I og II)			Repetere 5 sek FF og deretter tre hopp FS-utsjekk. Maks vingbelastning 0,95.	Praktisk prøve GK I og II for I-1. Repetere ett hopp 5 sek FF, 7 sek FF, 10 sek FF, tre 30 sek FF og tre hopp FS-utsjekk. Maks vingbelastning 0,95.	Praktisk prøve GK I og GK II for I-1. Starte på nytt på progresjonsplan etter GK II. Maks vingbelastning 0,95. A-sert.: Hele progresjonsplan.	
B-C > 200 hopp (utd. AFF)			Ta solo FF og tre hopp FS-utsjekk.	Repetere nivå 3, nivå 7, og fire valgfrie hopp nivå 8. Maks vingbelastning 1,1.	Praktisk prøve GK AFF for I-1. Starte på nivå 3 AFF. Maks vingbelastning 0,95. A-sert.: Hele progresjonsplan.	

KJÆRE MEDLEMMER!

DET NYE STYRET HAR NÅ HATT SINE TO FØRSTE STYREMØTER. DET ER BETRYGGENDE Å SE AT JEG HAR MED MEG ET MOTIVERT OG ENGASJERT STYRE. DET HAR SOM FØRUTSETT VÆRT EN UTFORDRING Å TA OVER MED HELT NYTT MANNSKAP. STYRET GJØR DET DE KAN FOR Å SETTE SEG INN I GAMLE SAKER OG LESER PROTOKOLLER OG SKRIV FRA PERM TIL PERM. VI BEGYNNER Å KOMME OVENPÅ DE ALLER FLESTE SAKER NÅ, SLIK AT VI HAR DEN DYBDEKUNNSKAPEN VI TRENGER FOR Å TREFFE DE RETTE VEDTAKENE.

Fallskjermnorge er inne i en ny vår. Det er ansatt en helt ny fagsjef og avdelingsleder. Vi ønsker Jan Wang hjertelig velkommen som nyansatt, og takker samtidig Knut Magne for alt arbeidet han har nedlagt de 5 årene han har sittet i stillingen. Spesielt vil jeg bemerke god fokus rundt sikkerhetsarbeidet. I vakuumet mellom 8.april og 1.august sitter Kjell Olsen som midlertidig fagsjef i 50% stilling. Stor takk til Kjell for at han ville påta seg dette.

Så til hva det nye styret ønsker å gjøre fremover. Vi ønsker å få en bedre kommunikasjon med klubber og medlemmer. Jeg vil selv reise mye rundt til klubber i sommer og se og høre hva de forskjellige norske hopperne mener. Hittil i år har jeg vært hos Lesja, Tønsberg, Oslo, Voss, Grenland og Nimbus. Håper på å rekke resten av klubbene i Sør-Norge i løpet av sommeren.

Det betyr at styret ønsker å gi støtte og råd ved problemer klubber og medlemmer ikke klarer å løse

Hans Christian Amli
Leder F/NLF

at vår uønskede venn Murphy fortsatt er med oss. Så ta vare på vår fremtid, elevene, og deg selv som vår nåtid!

Vi har ingen å miste. Det er DINE holdninger som er grunnlaget for vår felles sikkerhet.

Av stooore ting utenom sikkerhet, som jeg ellers passer på daglig er:

- Det løpende samarbeidet med SU. Har du forresten fått med deg at ompakksyklusen for reserver er endret fra og med den 20. april 2005, til 12 måneder. Jada!

- Rikssenterets forhold til Forsvarsbygg/Regionfelt Østlandet. Her er det hovedavtalen som ikke er ferdigstilt og vedlikehold av Jernskallevegen som er momentene. Her må en rekke uholdbare og uavklarte forhold påvirkes. Vi står på!

- Rikssenterets plass i luftrom OAK2B som brukes av Luftforsvaret gjennom Flexible use of Airspace (FUA) til øving. Og da blir vi satt på bakken. Vi ønsker alle at vårt Luftforsvar skal øve og bli gode på det de gjør, men nåværende praksis er både uholdbar og helt unødvendig. Her må nye grep tas. Og vi er i ferd med å ta dem. Her er samarbeid med Luftops ved Fellesoperativt Hovedkvarter av avgjørende betydning, men også Avinors vilje til å koordinere delt luftrom. Vi står på!

- Storflysituasjonen i Norge. Svært vanskelig med bare en tilgjengelig AN-28. Her må det arbeides og styret har nedsatt en arbeidsgruppe for dette. Vi står på!

- Økonomi, herunder landslaget. Her opplever jeg et godt samarbeid og god forståelse fra alle impliserte i syre og stell. Vi er på rett vei. Vi står på!

- Være tilgjengelig for deg. Vi står på! Og venter på Jan!

Ha en herlig og trygg hoppsommer!

Q

AABOL KIM EINAR
CLARK PHILIP
FLAATEN RICHARD
GRANERUD YNGVE
GRYMYR OLE-JOHANNES
HAFREDAL MAGNUS
HANSEN RITA BERG
HAUGLAND HELGE NYSTAD
HAUGOM YNGVE
HESSEN STIAN JOHANSEN
HISDAL GLENN
HORGEN HENRIK
KLEGSETH MORTEN
LORENTZEN TARJEI RØNNING
NORDHAUG EIRIK
PEDERSEN ØYVIND
RAMBERG HILDE
REPPÉ INGELA
TITLESTAD HELGE DALE
WIIG CHRISTINA

Q

AASEN TROND
EDVARSEN ØRJAN
GJEDREM TORULF
GJERSTAD SIW KRISTINE
HAUGEN KRISTIN ELISABETH
JENSSEN HELGE E.
JOHNSEN ROAR
KAALD RUNE
LAXÅ ARNE MARTIN
SKAUG STEINAR ANDREAS
THOMASSEN MAGNAR
TRONDAL ANNE SOLHEIM
VIKESÅ MORTEN GRØTTELAND

C

AASLUND KRISTIAN
FOLKEDAL ESPEN
HAUGEN JØRN HÅREK
LANGELAND THOMAS
LUDVIGSEN LINN
NILSEN MARIANNE

NYGÅRD LARS CHRISTIAN
STANG GEIR OLAV
TEIGLAND BORGHILD
WINTHER TERJE

HAGEN RONNY

AASBØ TERJE
ENERSEN SIMEN
HALVORSTAD VIDAR
HOLEN RONNY
JOHNSEN ANDERS

HAGEN BØRRE
HOFSØY RAYMOND
HOLTEN TERJE
KOSBERG HALLVARD T.
KVARSTEN ODD EINAR
MIKAEL KRISTIANSEN
PEDERSEN GØRAN
RYDNING ARNE
SAGEN ERLING

STENMOE JAN

B

DAHLE TOR ANDREAS
HAUGSBAKKEN BJØRN ERIK
SVANES KJELL

IE

FYHN ALVIN
MOEN INGAR

T

LEVANG HALVOR
LIEN KRISTIAN

TV

BORGENSEN KJETIL
BUER ØYVIND
FLOM TOM-GUNNAR
FOLLESØ KJETIL
SOLBERG TOM

Sertifikkaten

B-C < 200 hopp (utd. GK I og II)		Ta solo FF og tre hopp FS-utsjekk.	Repetere ett hopp 5 sek, FF, 10 sek FF, tre 30 sek. FF og tre hopp FS-utsjekk. Maks vingbelastning 1,1.	Praktisk prøve GK I og II for I-1. Starte på progresjonsplan på 5 sek FF. Maks vingbelastning 0,95. A-sert.: Hele progresjonsplan.
B-D > 200 hopp		Fem solo FF. Maks vingbelastning 1,3.	10 solo FF. Maks vingbelastning 1,3.	10 solo FF. Maks vingbelastning 1,1. A-sert.: Hele progresjonsplan.

Knut Magne Ekerhovd

SU-bulletin 0501 innfører også pakkesyklus på 12 mnd for reserveskjermer i privateid sportsutstyr. Det er viktig å bemerke at endringen ikke gjelder reserveskjermer som var pakket i hovedkontrollert stand ved innføring, 24.04.05. Dette for at en ikke skal få en situasjon hvor hovedkontrollkort ikke er korrekte.

SU-bulletin 0501 omtaler også instruktør-1 og -2s, som har hoppet mellom 20 og 39 hopp siste 365 dager, muligheter til å få fornyet sine instruktørlisenser av hovedinstruktør.

selv. Denne støtten vil ofte rutes gjennom fagsjef/avdelingslederen i arbeidstiden.

Videre vil vi følge opp den gode økonomistyringen det forrige styret hadde, og sørge for at vi har god likviditet. Takk til det gamle styret for godt arbeid her.

Styret har også en klar holdning at vi ønsker de beste kvalifiserte personer i seksjonens forskjellige posisjoner. Derfor har vi har valgt ut medlemmer til våre forskjellige utvalg etter hvem vi mener sitter med de beste egenskaper til å løse oppgaven.

Med bakgrunn i langtidsplanen har F/NLF en stø kurs fremover, og vi arbeider for å være forutsigbare. Vi har også en langtidsplan for bl.a. landslagene som også gjør dette arbeidet forutsigbart.

Jeg ser frem mot to år som leder for Fallskjemseksjonen. Det er en glede å jobbe for dere.

Styret takker for tillitten og lover to år med god økonomistyring, godt drevet sekretariat og god kommunikasjon med medlemmer, klubber og Norges Luftsportsforbundet.

Materialreperatøren

RIGGER • SKJERMER • TILBEHØR

Hovedkontroll
Vedlikehold
Reperasjoner
Mod. ordre

Alt i høyeste
kvalitet

Materialreperatøren

Løvenstadvn. 8a
2006 Løvenstad
Tlf: 992 68 648

Besøk oss på: www.fallskjermen.no

Bird-Man PHI og S.3-S

Bird-Man ligger ikke på latsiden når det dukker opp flere og flere konkurrenter på wingsuit markedet. I år har de lansert Skyflyer S.3 – Special. S.3-S skal være en turboladet versjon av S.3, med et større og mer aggressivt vingearreal. Ved bruk av stivere ribber har de laget en nesten stiv vingeprofil som øker flyegenskapene drastisk. S.3-S erstatter ikke S.3, men skal være et perfekt valg for erfarne wingsuit flygere. På www.bird-man.com kan du bestille S.3-S i egne farger med dine options. Leveringstiden er under tre uker.

PHI er den nyeste wingsuit dressen fra Bird-Man. Med PHI kan du justere størrelsen på vingene mens du flyr. Du kan øke vinge arealet om du ønsker å fly sakte, og øke når du ønsker å fly raskt med dynamisk vinge teknologi. Med ny kutt teknologi kan du frigjøre armene på to måter. Det gir deg en ekstra sjanse om du behøver det. I ribbene er det brukt Mylar, som skal gi bedre flyegenskaper og bidra til å beholde formen på vingene. PHI er produsert i et soff med Teflon belegg. Dette skal gi bedre holdbarhet, slitestyrke og komfort, og er 100% vindtett. Airlocks er brukt i alle luftinntakene, slik at du skal få gode flyegenskaper om du flyr på rygg, mage, eller i andre plan. PHI blir foreløpig laget i fast størrelsesskala, og med forhåndsdefinerte farger. Forhåndsordre kan sendes nå, og de første modellene blir levert i juni.

Tandem er kuuuult...

...ja, faktisk. Nå kan det godt hende det går over etter hvert, men Kristan Lien, Halvor Levang og Harald Kvande syns i alle fall det er kuuuult enda. Etter ett kanon kurs av Knut Lien, kunne vi alle tre motta utstedelse på Tandemsert fra NAK. Er du i tvil? Da er du ikke i tvil - gå tandemkurs til neste år - klubbene trenger det - og det er kuuuult...

Kari har blitt storesøster

Lise og Nicolai forteller at Ragnar Odd så dagens lys 12. mai i DeLand. Gratulerer!

Brukt landslagsutstyr

Arcteryx har fått nye Icon rigger, og har dermed følgende utstyr til salgs:

Størrelse Ditta (Akkurat passe stor): Javelin Odyssey RSK .5, PD106R, Katana 89

Størrelse Ole (180 cm, 70 kg): Javelin Odyssey RSK, PD113R

Størrelse Øyvind (191 cm, 86 kg): Javelin Odyssey NJK, PD126R, Katana 120

Størrelse Tore (187 cm, 83 kg): Javelin Odyssey RSK .5 / RSK1, PD113R, Katana 107

Størrelse Jan Terje (185 cm, 85 kg): Javelin Odyssey RSK .5, PD113R, Katana 107

Seletøyene ble produsert i april og juli 2004, har gått ca 300 hopp og er i perfekt stand. Riggene har alt av options, inkludert rustfrie ringer og deluxe backpad. Skjermene har gått ca 500 hopp, ca 100 hopp på linene. Riggene selges for 24.500.-, evt i deler: Seletøy: 12.000 Reserve: 4.500 Hovedskjerm: 8.000 Ta kontakt med Tore på tore@arcteryx.no eller 93454433 for mer info

Jump for the cause '05

JFTC er jentenes verdensrekord i FS. Planen i år er å bygge en 150-jenters formasjon. Enda viktigere er målet om å donere MYE penger til brystkreftforskning.

For å bli med på JFTC må du være invitert. Det blir du gjennom å delta på en eller flere storformasjonsseventer i sommer hvor du blir anbefalt videre, eller at du allerede er kjent og akseptert av Kate Cooper eller hennes kontakter. Flere kvalifiserende events har allerede vært gjennomført, blant annet den norske storformasjonsleiren i påsken hvor Kate selv var organisator.

Fra Norge skal Kari Berg delta for første gang, sammen

med blant andre sektorkaptein Tone Bergan som også har vært med en gang tidligere. Kari kvalifiserte seg i påsken, etter å ha vært ivrig både på basics, advanced, vindtunnelcamp og boogier.

Hver av deltakerne må donere eller skaffe minst 2.500 USD innen 1. juli. For denne summen betaler du alle hoppene, en hoppdress, overnatting og mat under oppholdet. Resten, pluss hva du måtte klarer å donere selv eller ved å skaffe ekstra donorer går til brystkreftsaken.

JFTC vil bli gjennomført på Skydive Perris, CA, 26. september til 1. oktober.

Skydive express

Torill har det mye moro down under...

Serving The World For Over 45 Years!

ParaGear.COM

FAST DELIVERY TIMES!

Instruments

PARA-GEAR carries the largest selection of instruments in the world.

NEW!

GALAXY EXTREME

Visual Altimeter
Glow Face, Smooth Movement,
accurate readings & WATERPROOF
Black Only #11195

ALTI III GALAXY

Visual Altimeter
Blue, Black, Purple, Red, Yellow,
Orange, Turquoise, Neon Green,
Dark Green, Silver
#11191

FT-50

Visual Altimeter
Blue, Black, Purple, Silver
#11125

PRO-TRACK

The Best Audible Alti
& Freefall Computer
Accessories Available
#11140

PRO-DYTR

Advanced
Audible Altimeter
Accessories Available
#111430

SKYTRONIC FX

Advanced
Interface Available \$81.25
#111890

NEPTUNE

Audible & Visual
Altimeter
Black, White, Red, Purple,
Yellow, Lime Green, Orange
#11405

NEPTUNE WAVE

Audible
Altimeter
Same as Neptune w/o
Log Book Functions.
Comes in Black, Blue, Neon Green,
Orange, Purple, Red, White or Yellow
#11435

CYPRES 2

IN STOCK NOW!
CALL FOR
CURRENT PRICING!

Accessories & More

OPEN-HANDLE

HOOKER
Anodized Aluminum
Blue Red or Black
Wide-Mouth Open Handle for Safety
#K11785

CAPTAIN HOOK

KNIVES
Nylon Safety Knives
Orange, Black, Olive or Blue
Comes with Sheath
#K15550

POWER TOOL

Packing Tool
Great for those
hard to close containers
#S79925

CAMELBAK

SABRE
Hydration System
Visit our Website for
more details and specs.
#C92922

NEUMANN

Skydiving Gloves
Black, White, Red, Blue or Gray
Specify Size
#G1120

ULTIMATE CLOSING

DEVICE
3/8" Ratchet Drive closing
device for Riggers
Shown With
T-Bar Handle
Ratchet Not Included
#S7325
#S7305

ORDER YOURS TODAY!

EYES IN

THE SKY
Patrick Passe's
Photo book
Amazing Photography...
A must have for any skydiver.
#G1140

THE PARACHUTE

& ITS PILOT
Brian Germain's
New Book
In-Depth Look at
modern canopy flight
#B1930

Headgear

PARAGEAR has a wide selection of liners and other accessories
for headgear too! Visit us online at PARAGEAR.COM

BH MAMBA

Full-Face Headgear
Flip-Up Lens - Sleek Design
Custom Colors Available
#15163

FREEZR

Full-Face Headgear
Custom Colors Available
#15500

PARASPORT Z1

Full-Face Headgear
Visit our website for info & pricing
on STI and Soft-Touch Models
#15100

OXYGEN A3

Full-Face Headgear
Custom Colors Available
#15315

MINDWARP

Freely Headgear
Custom Colors Available
#15125

GUNER

Freely Headgear
Custom Colors Available
#15158

HURRICANE

Freely Headgear
Custom Colors Available
#14330

ION KEVLAR

Freely Headgear
Black or White Available
#13405

FLAT-TOP PRO

Camera Headgear
Custom Colors Available
#15145

OPTIK

Camera Headgear
Custom Colors Available
#15150

OPTIK ILLUSION

Camera Headgear
Custom Colors Available
#15180

FLAT-TOP NARROW

Camera Headgear
Custom Colors Available
#15148

Camera Goods

PARA-GEAR has TONS more video equipment in stock. Visit us online for more.

BH 'L' BRACKET

Camera Mount
Fits Most PC Style Cameras
#15115

BH D-Box

Protective Box
For Housing Cameras to
cameras headgear & platforms
Visit our website for listing of models
and sizes to fit most cameras
PC Style THV Style
#L51191 #1519101

ROYAL LENS

Wide Angle Lenses
Low profile wide angle lenses.
Diamond .3X Steath .5X
#13116 #13118
Specify 25mm, 30mm
or 37mm Thread Size

CAM-EYE II

Camera Indicator Light
Light and Switch Combo.
Will fit most L&N
port cameras
#12490

CAMERA QUICK RELEASE

For Housing Cameras to
cameras headgear & platforms
#112485

BITE & TONGUE

Switches
Camera Triggers
Still Camera Triggers with 2.5mm plug
Tongue Switch Bite Switch
#1334 #1331

YOU NEED NEW GEAR

- ★ Fast Delivery Times!
- ★ Knowledgeable Staff
- ★ HUGE Product Selection
- ★ Competitive Pricing
- ★ Custom Orders Available!

WWW.PARAGEAR.COM

Videos, DVDs & Books

More videos, VHS, and DVDs ONLINE at www.ParaGear.com

SOUL FLVRS

SPECTACULAR!
NTSC DVD
#V90435H
PAL DVD
#V90435P

CONTINUUM

Spectacular
BASE footage
NTSC DVD
#V90460

CONTINUUM

The follow-up to
Continuum by Triax
NTSC DVD
#V90480

TRACE 101

Freely
Babylon Freely
Strikes Again!
PAL DVD NTSC DVD
#V90495P #V90495

COMBINING

THE ELEMENTS
The Best of The Extreme
NTSC DVD
#V90490

HOOKIN' IT

2004 Pond Swooping
Meet + Greet Footage
1996 to Present
NTSC DVD
#V90515

BACKFLY

LEARNING TO FREELY
Skydive University Video
NTSC DVD
#V90520

AROUND THE

WORLD
BASE Jumping +
Behind the Scenes
NTSC DVD
#V90510

CROSSWIND

Passe's
Amazing Footage
PAL DVD NTSC DVD
#V90445P #V90445H

FLYBOYZ

FILM FESTIVAL 03
All the movies from the 2003
festival
NTSC DVD
#V90440

OUT OF

THE BLUE
Team Extreme
Swoopin'
NTSC DVD
#V90345

DELAND

WALK
Best Of
RW Video
NTSC DVD
#V90465

FLYBOYZ

COMPILATION 03
Film Festival
Best of 1997-2003
NTSC DVD
#V90455

WILLING

TO FLY
Norman Kent
NTSC DVD
#V90202

SURVIVAL

SERIES
5 Training Videos
On 1 DVD
NTSC DVD
#V90350

GOOD

STUFF
Classic
Joe Jennings
NTSC DVD
#V90125H

PST 2003

Pro Swooping Tour
Event video 2003
NTSC DVD
#V90470

Goggles & Sunglasses

STYLISH ON THE GROUND OR IN THE AIR!

SORZ

Goggles
Clear, Blue, Amber, Smoke,
Mirror or Mirror Blue
#G1147

CRUISER

Goggles
Comes with interchangeable
lenses and carrying case. Comes
with Clear, Smoke AND Amber lenses.
#G11075

GX

Goggles
Eyeglass style goggles
w/ safety strap.
Specify Clear, Smoke, or Amber Lenses
#G11035

GATORZ

CONVERTER SUNGLASSES
Brushed aluminum frame sunglasses
Comes with interchangeable
lenses and safety strap.
#G11080

GATORZ

RADIATOR SUNGLASSES
Aluminum frame sunglasses
Specify black anodized or brushed silver frame.
Comes with tinted lens.
#G11095

GATORZ

WRAPTOR SUNGLASSES
Aluminum frame sunglasses
Specify black anodized or brushed silver frame.
Comes with tinted lens.
#G11090

Para Gear has 1000's of Canopies, Containers, Jumpsuits, Accessories, Books and much, much MORE!

Check out our print catalog or order items online! All prices listed are subject to change
and do not include shipping or custom options. Call or email Para Gear for details.

PARA-GEAR carries all major brands of skydiving equipment and rigging materials.

WWW.PARAGEAR.COM

All Major Credit
Cards Accepted.

SECURE ONLINE ORDERING
WWW.PARAGEAR.COM

ParaGear

PHONE: 847-679-5905 - FAX: 847-679-8644

Equipment Company

3839 West Oakton Street - Skokie, Illinois 60076 USA

Go Fast! Sports, Jumper & Many More...
HUGE SELECTION OF CLOTHING!

WWW.PARAGEAR.COM

SECURE ONLINE ORDERING

TØNSBERG FSK

ERIK LEAFOTO

Lesja Fallskjermklubb
inviterer til

BeverBoogie
14 - 16. oktober
:Skydive Bjorli 2005

Hopping fra fredag kl 11 · Cessna Caravan

Cessna 182 · Beverproven

Bankett med utdeling av Pandaprisen®

Kåring av Årets bever® · Konkurranser

Oppvarmet pakkeområde i hangar

Velkommen
til en rå sesongavslutning

www.lesjafsk.no/beverboogie

Ekstrem-sport GO ORKA VEKO '05

KITT TEKST OG FOTO

SIMEN/BERGPHOTO.NET FOTO

SIMEN/BERGPHOTO.NET FOTO

heile tatt ve'sina'n..." - Heimen

fallstjermhoppereparatur

Taking Human Flight To The Next Level™

PRO-DYTTER

ADVANCED AUDIBLE ALTIMETER

Available at Your Favorite Dealer

Mosevej 3, Box 25 - 4070 Kirke Hyllinge - Denmark
Phone: +45 46 48 24 80 L-and-B@L-and-B.dk
Fax: +45 46 48 24 90 www.L-and-B.dk

Innhopp, smalahaug og akkis hos Løne'n.

**aerograd
kolomna**

<http://www.aerograd.ru>

- Tandem, AFF, RW, FF, Swoop
- Master-classes by world champions
- English speaking instructors
- Highly professional staff
- 13500 ft. altitude
- Mi-8 helicopter
- Up to five AN-28 airplanes
- More than 60 loads per day
- Classroom, Team rooms, Video rooms
- Wide-screen projector display
- Fun and friendly atmosphere
- *Unbeatable prices!*

**ENJOY
EVERY
SEASON!**

som skader.

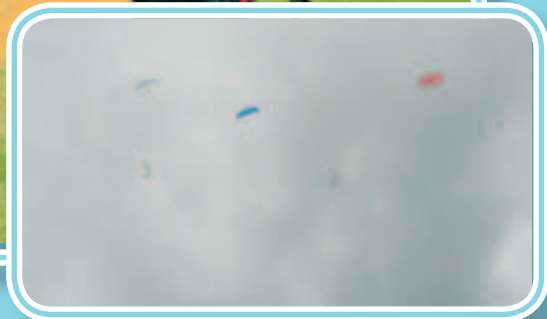
**Huge savings on
all mains ordered
in July & August**

Contact a distributor near you now!

www.aerodyne-int.com

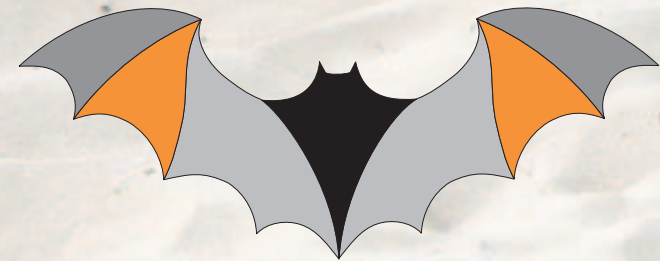
show på Prestegardslandet, hver kveld...

Vi samarbeider for å gi DEG – et bedre totaltilbud

Norsk produsent av fallskjermtilbehør
www.pittz.no

Sky Design – din samarbeidspartner på fallskjermtstyr
www.skydesign.no